

Lovforslag 4

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 KØBENHAVN K

Modtaget i FSE

Den 7. januar 2005
LST/KS/bef

U / JAN. 2005

Sagsnr. 200400622-50

Også sendt pr. mail til us-jka.post@uvm.dk

Høringssvar vedrørende lovforslag i forbindelse med Strukturreformen på Undervisningsministeriets område

AC har den 1. december 2004 modtaget en række lovforslag vedrørende udmøntning af strukturreformen fra Undervisningsministeriet og er anmodet om bemærkninger hertil.

På Undervisningsministeriets område drejer det sig om:

- Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelser og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love.
- Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelser og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellem-lange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler mv. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.
- Forslag til ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning og forskellige andre love.
- Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.

AC har i den forbindelse følgende bemærkninger til lovforslagene:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelser og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love.

Indledningsvis skal AC påpege, at det vil være u hensigtsmæssigt, hvis der træffes endelig beslutning om dette lovforslag før resultatet af den planlagte analyse af taxametersystemet og statsligt selveje foreligger. Lovforslaget indeholder på nuværende tidspunkt mange uafklarede punkter, hvilket bidrager til det generelle billede af, at videngrundlaget for nuværende er utilstrækkeligt til at udforme et godt og præcist lovgrundlag.

Problemet søges i lovforslaget løst gennem relativt vidtgående ministerbemyndigelser på en række områder, hvilket betyder, at den reelle udfyldning af regelgrundlaget på disse områder vil komme til at foregå uden medvirken af Folketinget. Dette finder AC meget utilfredsstillende.

Overordnet set finder AC således, at der ikke med det foreliggende lovforslag er nogen reel mulighed for at overskue, hvilke konsekvenser de kommende ret omfattende forandringer på de gymnasiale uddannelsesområder og de øvrige ungdomsuddannelser vil få for uddannelserne og ikke mindst uddannelsernes kvalitet.

For AC er det afgørende, at særligt de gymnasiale uddannelser, der fungerer som adgangsgivende til de videregående uddannelser, har en fælles høj kvalitet på tværs af regionerne, og at tilbudet om en adgangsgivende gymnasial uddannelse af høj kvalitet er et geografisk dækkende tilbud til unge landet over.

AC finder det derfor væsentligt, at lovforslaget ikke kommer til at medføre en indskrænkning af det geografiske udbud, og at der bliver en velfungerende styring af kapacitet og elevfordeling på tværs af institutioner og regioner. AC skal således anbefale, at der sikres en reelt koordinerende instans, og det vil være naturligt, at regionerne får reelle kompetencer og sanktionsmuligheder i forhold til institutionernes kapacitet, udbud og elevfordeling. En sådan kompetence kan passende omfatte de almengymnasiale og erhvervsgymnasiale uddannelser.

I lovforslaget indgår, at reglerne om bestyrelsens sammensætning og virke først fastlægges endeligt efter afslutningen af den planlagte analyse af bl.a. selvejet. AC finder det afgørende, at bestyrelserne – herunder også de midlertidige - får de nødvendige ressourcer og det bedst mulige regelgrundlag for deres indsats. Det betyder bl.a., at de for skolen relevante aktører, herunder medarbejderne, skal være repræsenteret i bestyrelsen, og at der skal være præcise angivelser af kompetencefordelingen mellem myndighederne, bestyrelsen og rektor.

I denne forbindelse skal det påpeges, at AC ikke finder det hensigtsmæssigt at åbne for brugerbetaling på ungdomsuddannelserne, således som det gøres med lovforslagets bemærkninger om, at undervisningsministeriets bemyndigelse til at fastsætte regler om betaling uddelegeres til de enkelte institutioners bestyrelser, der herefter alene fastsætter deltagerbetalingen.

Det bør af lovgrundlaget fremgå, at der er mulighed for at give vederlag ikke blot til formanden for overgangsbestyrelsen ved de almengymnasiale uddannelser, men også til de øvrige medlemmer af overgangsbestyrelsen, ligesom denne mulighed også skal gælde formanden for og medlemmerne af de kommende bestyrelser for de selvejende gymnasier.

Af lovforslaget fremgår, at forvaltningsloven og offentlighedsloven er gældende for de selvejende gymnasier og hf. AC skal i stedet foreslå, at man – således som det gælder for universiteterne, jf. universitetslovens § 1. stk. 2 – præciserer, at de almene gymnasier er selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning. Hermed bliver der

sikkerhed for, at øvrige bestemmelser ud over offentlighedsloven og forvaltningsloven også er gældende, fx lov om folketingets ombudsmand mv. og de særlige bestemmelser om behandling af personoplysninger. AC skal også foreslå, at man benytter lejligheden til at indføje tilsvarende bestemmelser for erhvervsskolerne.

AC skal desuden henvise til de vedlagte bemærkninger fra Bibliotekarforbundet om at ungdomsuddannelserne bør medtænke biblioteksfunktionen i den samlede virksomhed.

Udover disse bemærkninger skal der henvises til de vedlagte selvstændige høringssvar fra Gymnasieskolernes Lærerforening og Dansk Magisterforening.

Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelser og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler mv. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.

AC finder det i udgangspunktet positivt, at ændringsforslaget indebærer, at hovedparten af Centrene for Videregående Uddannelse bliver omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven. AC skal dog opfordre til, at man benytter lejligheden til at ligestille alle Centre for Videregående Uddannelse, således at alle centrene bliver omfattet af de to love.

AC skal som en konkret løsning på denne problematik foreslå, at man – således som det gælder for universiteterne, jf. universitetslovens § 1. stk 2 - præciserer, at CVU'erne er selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning. Hermed bliver der sikkerhed for, at øvrige bestemmelser ud over offentlighedsloven og forvaltningsloven også er gældende, fx lov om folketingets ombudsmand mv. og de særlige bestemmelser om behandling af personoplysninger.

AC forudsætter at der i forbindelse med overdragelsen af de amtslige institutioner følger fuld finansiering med til Centrene for Videregående Uddannelser såvel i etableringsfasen som til den videre drift.

AC skal i øvrigt henvise til de vedlagte bemærkninger fra Dansk Magisterforening om tilvejebringelse af praktikpladser i pædagoguddannelsen og de vedlagte bemærkninger fra Bibliotekarforbundet om biblioteksfunktionen som et centralt redskab i videnformidlingen samt om at indtænke biblioteksvæsenet i det påtænkte udvalgsarbejde.

Forslag til ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning og forskellige andre love

AC har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.

AC har ingen bemærkninger til lovforslaget.

AC skal i øvrigt generelt henvise til de vedlagte bemærkninger fra AC's medlemsorganisationer Dansk Magisterforening og Bibliotekarforbundet samt Gymnasieskolernes Lærerforenings og Dansk Magisterforenings selvstændige høringsvar i relation til lovforslagene.

Personalejuridiske og personalepolitiske forhold mv.

For så vidt angår de personalejuridiske og personalepolitiske forhold, bemærker AC sig, at lovreguleringen af omflytningen af personale og af det nuværende amtskommunalt ansatte personales ansættelsesvilkår i de institutioner, der er omfattet af lovforslagene, generelt sker i det af Indenrigs- og Sundhedsministeriet samtidig fremsatte lovforslag om visse procedurespørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

AC skal i forlængelse heraf henvise til vedlagte notat vedrørende Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, lovforslag om revision af den kommunale inddeling, lovforslag om forpligtende kommunale samarbejder og lovforslag om regioner og nedlæggelse af amtskommuner, HUR og H.S. Notatet rummer AC's bemærkninger til de nævnte lovforslag.

For så vidt angår de særlige personalejuridiske og personalepolitiske forhold, der reguleres direkte i forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, m.fl. (institutionslov) skal AC henvise til bemærkningerne i de af GL og DM selvstændigt afgivne høringsvar vedrørende dette lovforslag. AC skal endvidere henvise til vedlagte høringsvar fra GL vedrørende procedureloven, som skal ses i sammenhæng med GL's selvstændige høringsvar vedrørende institutionsloven.

Det understreger, at det i forhold til overflytning af de nuværende kommunalt og amtskommunalt ansatte til statslige selvejende institutioner må forudsættes, at de garantier regeringen har givet reelt opfyldes. De fremsatte lovforslag findes herunder alt for utydelige og upræcise for så vidt angår overflytning af personale fra de amtslige forvaltninger til de selvejende institutioner og for så vidt angår tjenestemænds overflytning og ansættelsesvilkår.

Lovforslaget (institutionslov) giver herudover anledning til betænkelighed i relation til bestemmelserne om, at institutionernes bestyrelser får tillagt kompetencen til at ansætte og afskedige rektor/leder, lærere og andet personale og til at iværksætte disciplinære foranstaltninger og i relation til bestemmelserne om, at nyansættelse af rektorer/ledere efter overgang til statsligt selveje forudsættes at ske på overenskomstvilkår.

Lovforslaget indeholder en række bestemmelser om forpligtende samarbejder mellem institutioner, om eventuelle sammenlægninger og spaltninger af institutioner og om nedlæggelse af et uddannelsessted, i hvilken forbindelse en anden institution pålægges at optage eleverne fra det nedlagte uddannelsessted. AC finder, at det er uklart, hvilke rettigheder og pligter personalet har i disse situationer – herunder i relation til at ansættel-

sesområdet efter lovforslagene fremtidigt vil være den pågældende selvejende institution.

Regeringen ønsker – jf. bemærkningerne til lovforslagene på Undervisningsministeriets område – at overgangen til selveje i statsligt regi sker på et velforberedt og ordentligt tilrettelagt grundlag, således at også forberedelserne til overgangen til selveje giver tillid og ro i sektoren.

Blandt andet i relation hertil findes det afgørende, at det fastsættes i lovgivningen, at lærerne/medarbejderne – på alle de berørte institutioner - har ret til at vælge et antal repræsentanter til institutionens bestyrelse, herunder til den midlertidige bestyrelse, der skal forberede overgangen til selveje. I forlængelse heraf bør det fastsættes, at de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer er omfattet af afskedsbeskyttelse svarende til tillidsrepræsentanter på det pågældende eller tilsvarende område. Det bør endvidere fastsættes, at alle bestyrelsesmedlemmerne kan ydes særskilt vederlag, herunder at de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer ydes honorar på lige fod med eksterne bestyrelsesmedlemmer, i den udstrækning de har samme ansvar og pligter. AC finder også dette vigtigt af hensyn til at kvalificere bestyrelsernes arbejde.

Øvrige generelle bemærkninger

Ved lovforslagene er der ikke afsat yderligere midler til at finansiere omkostningerne ved omlæggningerne. Disse forudsættes af regeringen afholdt inden for de nuværende økonomiske rammer. AC skal understrege, at en succesfuld gennemførelse af reformen i vid udstrækning hænger sammen med, at de nødvendige midler afsættes hertil, således at omstillingsomkostningerne ikke skal finansieres indenfor de eksisterende kommunale, regionale og statslige budgetter. Der henvises herved til AC's, LO's, og FTF's henvendelse af 5. oktober 2004 til Statsministeren.

Med venlig hilsen

Sine Sunesen

BF's bemærkninger til lovforslag inden for undervisningsministeriets område

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelse til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen (...).

I relation til gymnasireformen ønsker Bibliotekarforbundet, at der i de lovforslag, som vedrører ungdomsuddannelserne tilføjes følgende: "Som et centralt redskab i styrkelsen af videnformidling og videnuudveksling og som et led i undervisning og forskning medtænker ungdomsuddannelserne biblioteksfunktionen i den samlede virksomhed". Bemærkningen stammer fra lovforslaget vedrørende universitetsloven.

Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. (...)

Lovforslaget indebærer bl.a., at sygeplejerske- og radiografskolerne placeres i staten, hvor de foreslås organiseret som selvejende institutioner. Derudover indebærer lovforslaget, at de amtslige centre for undervisningsmidler forankres i Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er) og at de først og fremmest forankres i kerne-CVU'erne.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at kerne-CVU'erne får tillagt særlige opgaver og koordinerende funktioner i forbindelse med udlægningen af afdelinger fra Danmarks Pædagogiske Universitet samt at de får forskningstilknytning samt videnscenterfunktion. Bibliotekarforbundet opfordrer på den baggrund til, at det - i lighed med bemærkningerne til lovforslag vedrørende universitetsloven - i bemærkningerne indføres, at kerne-CVU'erne indtænker biblioteksfunktionen som et centralt redskab i styrkelse af videnformidling og videnuudveksling.

Bibliotekarforbundet opfordrer endvidere til, at det i bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at man i forbindelse med det påtænkte udvalgsarbejde indtænker biblioteksvæsenet.

Modtaget i FSE

15 DEC. 2004

Advokatrådet

ADVOKAT SAMFUNDET

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

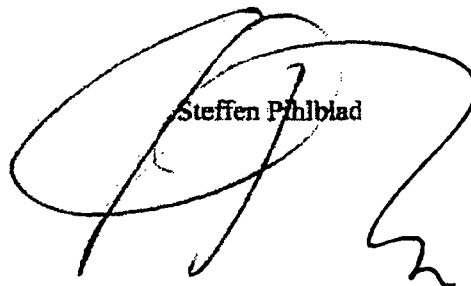
DATO: 13-12-2004
J.NR.: 04-012902-04-2644
REF.: rgr

Høring over forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Ved e-mail af 1. december 2004 har Undervisningsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Forslaget giver ikke Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

07-01-2005
J.nr. 520-475545
Sagsbehandler
Dan Madsen

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område (Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen)

Lovforslagene om produktionsskoler, folkeoplysning mv. vedrører uddannelsesområder, hvor amterne *kan* yde tilskud mv., men kun har egentlige få skal-opgaver eller forpligtelse som f.eks. at anvise lokaler.

Med lovforslagene bortfalder regioners mulighed for at yde grundtilskud mv. på produktionsskoleområdet, således at det i fremtiden kun er kommunerne, der kan yde grundtilskud og tilskud til produktionsskolerne. Det amtslige grundtilskud til produktionsskolerne er dog beskedent i dag, dvs. på 0,6 mio. kr. i 2003 (i 2005-p/l).

Amtsrådsforeningen finder, at produktionsskolerne skal omfattes af regionsrådenes udviklingstiltag- og -midler, samt koordineringsopgaven i forhold til ungdomsuddannelserne.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Kenneth H. Sørensen

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

AOF Danmark
Teglværksgade 27
DK-2100 København Ø

Telefon 39 29 60 66
Telefax 39 29 49 96

www.aof-danmark.dk
aof@aof-danmark.dk

Den 22. december 2004

**Vedr. Lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på undervisningsministeriets område
(Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen)**

AOF Danmark har med tak modtaget ovennævnte udkast til lovforslag til høring, og skal i den anledning afgive følgende høringssvar vedr. den del af lovforslaget, som omhandler ændring af folkeoplysningsloven.

Aftenskole- og foreningsområdet

AOF Danmark hilser med tilfredshed, at lovforslaget tilsigter, at opretholde status quo på aftenskole- og foreningsområdet, og således i hovedprincip reelt kun foretage de konsekvensændringer, som direkte følger af den kommende kommunalreform.

Vi hilser ligeledes med tilfredshed, at udkastet bevarer anvisningsretten i de amtslige institutioner m.v. som påtænkes ændret til selvejende institutioner, ikke mindst fordi der i disse institutioner er mange lokaler, der i særlig grad er velegnede til voksenundervisning, ikke mindst en række fagllokaler.

Vi finder det dog uhensigtsmæssigt, at anvisningsretten nu lovfæstes som en prioriteret anvisningsret, som kan føre til endeløse diskussioner om, hvorvidt der nu kunne anvises et egnet kommunalt lokale eller ej. Disse diskussioner vil dels kunne føres mellem de folkeoplysende foreninger og den anvisende myndighed, dels mellem den anvisende myndighed og de ikke-kommunale instanser, der er omfattet af anvisningsreglerne.

Vi skal derfor henstille, at "i prioriteret rækkefølge" udgår af bestemmelsen.

Ved den seneste ændring af Folkeoplysningsloven blev det frivilligt for kommuner, om de ville nedsætte et folkeoplysningsudvalg, men såfremt en kommune nedsætter et sådant, da er der en række bestemmelser, der så skal overholdes om udtaleret, høringsret m.v.

Kommunalreformen vil medføre en væsentlig reduktion i antallet af kommuner og derfor mange sammenlægninger af kommuner. I den sammenhæng er det vigtigt, at der blandt borgerne i de nye kommuner skabes en fællesskabsfølelse, og ikke mindst folkeoplysningen kan medvirke hertil. Derudover er der en reel risiko for, at også folkeoplysningens tilbud centraliseres i de nye storkommuner, således der kan opstå kulturel uddynding i yderområderne.

Derfor finder vi det vigtigt, at der nedsættes et folkeoplysningsudvalg, hvor foreninger og aftensko-
ler m.fl. sammen med kommunalbestyrelsesmedlemmer kan have en dialog om, hvorledes fælles-
skabsfølelsen skabes blandt borgerne i de nydannede kommuner, og hvorledes man sikrer tilbud
også i yderområderne. Derfor skal vi henstille, at loven ændres, så kommunerne (igen) forpligtes til
at nedsætte et folkeoplysningsudvalg.

Daghøjskoleområdet

Vi hilser med tilfredshed, at staten yder tilskud af samme omfang, som en amtskommune tidligere
har gjort, til daghøjskoler beliggende i kommunen.

Men vi skal henstille, at det statslige tilskud tilgår daghøjskolerne direkte, fremfor som foreslået
ydes til beliggenhedskommunen. Det skyldes, at en kommunalreform jo ikke er udgiftsneutral for
de nydannede kommuner, der vil blive ganske mange og tidskrævende administrative samkøringer i
de sammenlagte kommuner, ligesom de nye kommuner skal anvende midler til de nye opgaver, der
overgår til kommunen. I den sammenhæng kan man vel tænke sig, at mange kommuner vil vælge at
anvende de midler, som reelt er tiltænkt daghøjskolen, til andre udgiftskrævende formål.

Vi skal endvidere henstille, at overgangsordningen ikke kun gælder for 2007, men gælder for årene
2007-2010, fordi vi tror, at fra 2011 vil kommunernes indkøringsudgifter være minimeret, så der
bliver mulighed for en reel stillingtagen til grundtilskud til daghøjskoler beliggende i kommunen.

Amtskommunale opgaver

De nye regler for de såkaldte distriktsforeninger har vi ingen kommentarer til, men vi finder det
uhensigtsmæssigt, at der kompenseres for denne ændring via regulering af bloktilskuddet, og skal
henstille, at kompensationsbeløbet øremærkes til distriktsforeningsområdet. Baggrunden for denne
henstilling er præcis den samme, som anført under daghøjskolen vedr. de økonomiske konsekven-
ser for de nye kommuner af reformen, og vi derfor kan frygte, at de midler, som reguleres via
bloktilskuddet, anvendes til andre formål end distriktsforeningerne, og at tilskud til distriktsforenin-
gerne i stedet tages fra de midler, som afsættes til aftenskole- og foreningsvirksomheden i
kommunen.

Vi håber meget, at vores henstillinger vil føre til ændringer i lovforslaget.

Med venlig hilsen
AOF Danmark

Leif Max Hansen

afdelingsleder, folkeoplysningsafdelingen

CFU

Centralorganisationernes
Fællesudvalg
Løngangstræde 25, 4. sal
1468 København K
Tlf 3817 8100 Fax 3817 8130

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

7. januar 2005
12997.2 PW/HF

Høringsvar vedrørende lovforslag om kommunalreformen – Undervisningsministeriet

Forslag til love i forbindelse med kommunalreformen

CFU vil i forbindelse med de mange lovforslag i forbindelse med kommunalreformen udtrykke generel betænkelighed ved den hastighed, hvormed reformen ønskes gennemført, og lovforslagene giver generelt indtryk af, at mange forhold er uafklarede og begrænser vores muligheder for at gennemskue konsekvenserne af reformen.

CFU har koncentreret sig om det personalerelaterede indhold i reformen, og er generelt tilfreds med de udmeldinger, der er kommet fra såvel statsministeren som indenrigs- og sundhedsministeren om, at regeringen lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte, der berøres af kommunalreformen, og at reformen skal gennemføres på en god og ordentlig måde.

Det er vores opfattelse, at en sådan tryghed kun kan etableres ved, at der gennemføres en løbende gensidigt forpligtende dialog med personaleorganisationerne.

En god proces og et succesfuldt resultat forudsætter en åben dialog og et konstruktiv samarbejde mellem ledelse og medarbejdere, hvor alle gives mulighed for at bidrage med viden, erfaringer, ideer og forslag.

CFU ønsker, at medarbejdere og ledere kommer til at opleve gennemførelsen af kommunalreformen som en professionel og personalepolitisk god proces.

CFU skal i øvrigt henvide til de høringssvar, der måtte komme fra de respektive centralorganisationer samt disses medlemsorganisationer.

CFU forbeholder sig ret til at komme med yderligere bemærkninger til lovforslagene samt til lovpakken generelt på et senere tidspunkt.

Der vedlægges kopi af vores høringssvar af 7. januar 2005 til Indenrigs- og Sundhedsministeriet og henleder især opmærksomheden på vore bemærkninger til udkast til lov om visse procedurespørgsmål, der indeholder synspunkter på de personalerelaterede spørgsmål.

Med venlig hilsen

Peter Waldorff

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
Att.: IS-IK2post@uvm.dk

København, 6. januar 2005

**Vedr. høring over forslag til lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende
voksenundervisning m.v.**

CVU-Rektorkollegiet har ingen bemærkninger til lovforslagene.

Med venlig hilsen

KNUD MUNKSGAARD
Formand for CVU-Rektorkollegiet

Birgitte Ammitzbøll/Uvm
16-12-2004 17:20

Til Irene Holse/Uvm@UVMIN
cc
bcc
Emne Vids.: Høringssvar j.nr.: 2004-3450-4
Journalisering af indgående post

Journalnr.
Sagsgruppe tekst
Dokumentløbenr.
Sagsbehandler
Emne

Kontorchef Birgitte Ammitzbøll
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5544
Fax: 3392 5567, E-mail: Birgitte.Ammitzboell@uvm.dk
— Videresendt af Birgitte Ammitzbøll/Uvm den 16-12-2004 17:19 —

"Mette Bess Nielsen"
<Mette.BessNielsen@e
va.dk>
16-12-2004 11:43

Til: <IS-IK2.Post@uvm.dk>
cc:
Vedr.: Høringssvar j.nr.: 2004-3450-4

Journalisering af indgående post

Sagsbehandler: Mette Bess Nielsen
Emne: Høringssvar j.nr.: 2004-3450-4

Danmarks Evalueringsinstitut har 1. december 2004 fra Undervisningsministeriet modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område (konsekvensændringer som følge af kommunalreformen), (J.nr.: 2004-3450-4), med anmodning om eventuelle bemærkninger.

Danmarks Evalueringsinstitut har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Christian Thune
Direktør

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA)
Østbanegade 55, 3. sal
2100 København Ø
T 35 25 46 28

Sekretariat & Information
Den 7. januar 2005
SG

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

IS-IK2.post@uvm.dk

Vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om produktionskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område (Kanselvæks ændringer som følge af kommunalreformen).

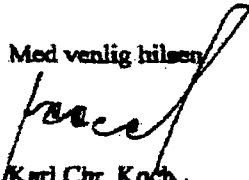
Danmarks Idræts-Forbund har med tak modtaget ovennævnte udkast til lovforslag til høring, og skal i den anledning afgive følgende høringsvar vedrørende den del af lovforslaget, som omhandler ændring af folkeoplysningsloven.

Danmarks Idræts-Forbund er generelt tilfreds med ændringsforslagene. Vi har noteret, at lovforslaget opretholder lokale undervisningsforpligtelsen, således at de hidtidige antallet af lokaler fortsat skal anvendes til det lokale folkeoplysende foreningsarbejde for børn og unge.

Vi konstaterer samtidigt, at forslaget skal sikre, at foreningsarbejdet for børn og unge på det hidtidige amtsplan videreføres i kommunalt regi.

Danmarks Idræts-Forbund skal dog samtidigt gøre opmærksom på usikkerheden omkring nedsættelse af de kommende folkeoplysningsudvalg i de sammenlagte kommuner. Vi skal derfor anmode om en præcisering af de kommende sammenlægningens muligheder for at udpege et folkeoplysningsudvalg, så hurtigt som muligt efter tiltrædelsen.

Med venlig hilsen

Karl Chr. Koch
Direktør

Idrættens Hus
Brandby Station 20 - DK 2605 Brandby
Tlf. +45 4326 2626 - Fax +45 4326 2628
www.dif.dk

Protoktor Hennes Majestæt Dronningen

"Hans P. Glendrup"
<HPG@da.dk>
07-01-2005 15:15

Til: <IS-IK2.post@uvm.dk>
cc: "Grethe Skovgaard" <GRS@da.dk>
Vedr.: Høring om lovforslag (kommunalreform)

Journalisering af indgående post

Journal nr. 2004-3450-4
Sagsgruppe titel
Dokumentation 46891
Sagsbehandler
E-mail

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen

Deres journal nr. 2004-3450-4

Høring over lovforslag om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning samt en række andre love på ministeriets område - høringsbrev af 1. december 2004.

Vi kan oplyse, at Dansk Arbejdsgiverforening ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Dansk Arbejdsgiverforening

Hans Glendrup

This e-mail has been scanned for viruses by <http://www.virus112.com>

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, 06.01.2005
JBR/lo
Direkte tlf. 38 14 88 66

NOTAT

Dansk Blindesamfunds høringssvar vedr. lovpakken, udsendt d. 1. december 2004 i konsekvens af strukturreformen.

Dansk Blindesamfund har, lige siden nedsættelsen af en strukturkommission, deltaget positivt i strukturdebatten, idet en ændret opgave- og strukturreform vil indebære omvæltninger, og det er en chance for at få blandet kortene på en anden måde til gavn for blinde og svagsynede borgere i Danmark.

Desværre må vi konstatere, at hele debatten i alt for høj grad fokuserer på hvordan en fremtidig opgave- og strukturreform kan give samfundet økonomiske gevinster, et specialiseret sundhedsvæsen samt borgerne valgfrihed og decentraliserede løsninger. Der er ikke foretaget grundige analyser af handicapområdet, som fokuserer på behov for faglig bæredygtighed i forhold til meget specialiserede handicapgrupper som bl.a. blinde og svagsynede.

Dansk Blindesamfund har igennem de sidste par år indleveret en række materialer - redegørelser til strukturkommissionen, høringssvar til indenrigsministeriet i forbindelse med strukturkommissionens betænkning, notater og udrædninger til div. ministerier i forbindelse med udarbejdelse af den nu fremsendte lovpakke, m.v. - men det virker som om, at alt dette materiale er gået lige i brokkassen - uden overhovedet at blive gennemlæst. I Dansk Blindesamfund kan vi - i den nu fremsendte lovpakke - i hvert fald ikke spore mange af de betragtninger, som vi har fremført, og som bygger på blinde og svagsynedes erfaringer - såkaldte brugere af systemet - gennem mange år.

Selve fremsættelse af lovpakken vedrørende forslag til lovændringer i.f.m. strukturreformen understreger hele systemets manglende forståelse for blinde og svagsynedes situation samt ønske om at forholde sig til vore krav og behov. Lovpakken blev nemlig udsendt via hjemmesider m.v. og fremsendt til Dansk Blindesamfund i et for blinde og svagsynede utilgængeligt medie. Materialet blev i den elektroniske form, hvori den blev offentliggjort, præsenteret i en form som ikke opfylder Videnskabsministeriets krav til tilgængelighed for

Thoravej 35 - 2400 København NV. - Telefon 38 14 88 44 - Skrivetelefon 38 19 36 08
Fax 38 14 88 00 - SE 18 20 39 28 - Giro 300-2217
E-mail info@dkblind.dk - Internet www.dkblind.dk

handicappede. Det tog flere uger for det centrale embedsmandsværk at få rettet op på denne fadæse.

Tilsidesættelsen af vore synspunkter kunne skyldes, at vi i Dansk Blindesamfund har meget anderledes vurderinger end andre grupper i det danske samfund; men på baggrund af foreningens brede kontakter, såvel til andre handicaporganisationer som mange andre grupperinger, vurderer vi i Dansk Blindesamfund, at dette ikke er tilfældet. Nej, Dansk Blindesamfunds udmeldinger falder i tråd med mange andre organisationers og borgergrupperes ønsker. Skulle det imidlertid forholde sig sådan, at Dansk Blindesamfund - blinde og svagsynede i Danmark - skulle have nogle helt særegne ønsker, som udspringer af vort handicap, ja, så er antallet af borgere, som er blinde eller svagsynede ikke stort, men det danske samfund må også måles på, hvordan denne lille borgergruppe behandles.

For borgere, som er blinde og svagsynede, er højt specialiseret, faglig viden af vital betydning for, at vi får de rigtige tilbud, som kan afhjælpe følgerne af synsnedsettelsen. Det er således ikke alene afstanden til rådhuset, som er vigtig for blinde og svagsynede, men derimod den tætte kontakt til det synsfaglige miljø.

Den manglende hensyntagen til handicaporganisationernes udmeldinger i de sidste par års strukturdebat er meget bekymrende. Det virker som om, at det politiske system har fastlagt en strategi, hvor man forsøger - gennem den tunge proces - at udmatte handicapbevægelsen, så at vi til sidst forhandler helt ud fra deres ideologiske præmisser - og ikke ud fra faglighed og erfaring.

For at sikre at Dansk Blindesamfunds principielle holdninger til en strukturomlægning af det danske samfund står helt klart, har vi besluttet at fremsende vore mange høringssvar til div. lovudkast i et samlet dokument, hvilket - efter vor opfattelse - giver et egentligt overblik samt indsigt i vore ønsker til den struktur, som fagligt vil kunne forestå opgavevaretagelsen i forhold til blinde og svagsynede borgere.

I afsnit A. gives en gennemgang af de principielle holdninger, som har været grundlaget for vore mange høringssvar og udmeldinger frem til dato.

I afsnit B. fremsættes de minimumskrav, som skal opfyldes ved udformningen af en ny struktur, hvor myndighedsansvaret for opgaveløsningen på en række - for handicapbevægelsen - vigtige områder udlægges til kommunerne og det regionale system indskrænkes. Her er det vigtigt, at der etableres stærke VISO-enheder - se nedenfor.

I afsnit C. fremsættes kommentarer til de enkelte lovområder.

Afsnit D. omfatter konklusion og afsluttende bemærkninger.

A. Dansk Blindesamfunds principielle holdninger til ny struktur i det danske samfund.

Siden særforborgens udlægning i 1980 har ansvaret for afgørelser og rådgivning om støtte til blinde og svagsynede borgere på forskellig vis været delt mellem stat, amter og kommuner.

Primærkommunerne har i dag myndighedsansvaret i forhold til tildeling af visse hjælpemidler, samt i forhold til personlig støtte (hjemmehjælp, ledsagerordning etc.), på revalideringsområdet samt visse dele af beskæftigelsesområdet.

Amterne har myndighedsansvaret i forhold til tildeling af højteknologiske hjælpemidler og optiske løsninger, voksenspecialundervisning samt en lovfæstet forpligtelse til at stille rådgivning og vejledning til rådighed for kommunerne. Rådgivningsforpligtelsen er forankret på forskellig vis i amterne, f.eks. i synsinstitutter eller kommunikationscentre.

Amterne har endvidere ansvaret for driften af de landsdækkende institutioner på synsområdet, nemlig Institut for Blinde og Svagsynede, Synscenter Refsnæs og Videnscenter for Synshandicap.

Dertil kommer de områder, hvor primærkommuner og amter har delt ansvar som følge af grundtakstmodellens opdeling af myndigheds- og finansieringsansvaret.

Staten har ansvaret for driften af Statens Øjenklinik, som særligt har viden om det socialoftalmologiske område samt for driften af Danmarks Blindebibliotek, som producerer og udlåner lyd- og blindeskriftbøger. Staten har endvidere myndighedsansvaret for så vidt angår tildeling af specialpædagogisk støtte til blinde og svagsynede på erhvervsskoler og videregående uddannelser, samt visse hjælpemidler på beskæftigelsesområdet.

Som følge af det opdeltede myndighedsansvar oplever blinde og svagsynede i dag en meget stor grad af forskelsbehandling. Kommuner, amter og staten tildeler f.eks. hjælpemidler efter meget forskellige praksis, der ikke er lige gennemskuelige, og i visse amter har kommunerne endog overført deres beslutningskompetence på hjælpemiddelområdet til det amtslige rådgivningssystem.

Vi oplever endvidere, at den faglige viden om blinde og svagsynedes særlige behov atomiseres år for år, fordi det finansielle systems opbygning giver amterne incitament til at løse opgaverne hver for sig, og fordi sektoransvarsprincippet gør, at de forskellige sektorer finder, at de skal have egen viden om blinde og svagsynede.

Der sker således ikke en central opsamling af viden og erfaringer, man opfinder så at sige den dybe tallerken i hvert enkelt amt og hver enkel sektor, hver gang et særligt problem opstår.

En yderligere decentralisering af rådgivnings- og myndighedsansvaret til primærkommunerne vil bidrage endnu mere til atomiseringen af faglighed på synsområdet, og dermed til større forskelsbehandling og tab af retssikkerhed for borgere, der er blinde og svagsynede.

Dansk Blindesamfund bygger denne opfattelse på nyere analyser i betænkningen, som ligger til grund for serviceloven, samt i Udviklingscenter for Specialrådgivnings rapport om synsområdet fra 2000. Her fremgår det tydeligt, at opretholdelse og udvikling af faglighed på synsområdet kræver et stort befolkningsgrundlag, f.eks. 100.000 indbyggere pr. synskonsulent på voksenområdet.

På baggrund af de dårlige erfaringer siden 1980, de gennemførte analyser om faglighed på synsområdet samt erfaringer fra de andre nordiske lande vil Dansk Blindesamfund derfor kraftigt modsætte sig, at myndighedsansvaret og ansvaret for rådgivning og vejledning af blinde og svagsynede borgere decentraliseres yderligere. Der er tværtimod efter Dansk Blindesamfunds opfattelse behov for en centralisering af myndigheds- og

rådgivningsindsatsen, ellers vil blinde og svagsynede borgeres retssikkerhed for alvor være i fare.

For at sikre faglighed på synsområdet samt retssikkerhed for blinde og svagsynede borgere og en bedre ressourceudnyttelse inden for synsområdet vil Dansk Blindesamfund foreslå, at der – uanset hvorledes den kommunale struktur og opgavefordeling bliver - oprettes et mindre antal regionale kompetencecentre, som placeres geografisk i forhold til befolkningstæthed generelt og i forhold til tætheden af blinde og svagsynede specifikt. De regionale kompetencecentre skal, efter Dansk Blindesamfunds opfattelse, have ansvaret for rådgivning og vejledning af borgere med synshandicap, samt have myndighedsansvaret for så vidt angår alle former for støtte til blinde og svagsynede. Dette gælder også det offentliges forpligtelse til at yde støtte til dækning af børn og unges behov for specialundervisning i det almindelige skolesystem.

De regionale kompetencecentre skal være underlagt et nationalt kompetencecenter, som skal sikre koordination og styring af synsområdet. Det vil således være naturligt, at det nationale kompetencecenter også får en styrende rolle i forhold til de selvejende plejehjem på synsområdet samt i forhold til de statslige institutioner på synsområdet, Statens Øjenklinik og Danmarks Blindebibliotek samt de nuværende landsdækkende institutioner, Institutet for Blinde og Svagsynede, Synscenter Refsnæs og Videnscenter for Synshandicap.

Dansk Blindesamfund finder, at et sådant støttesystem skal forankres uafhængigt af kommunale eller regionale enheder, enten i en selvejende institution eller med en eller anden form for statslig tilknytning.

Det er Dansk Blindesamfunds opfattelse, at en struktur med den nævnte opgavefordeling vil sikre en øget faglig udvikling på synsområdet med deraf følgende øget retssikkerhed for blinde og svagsynede borgere samt en betydelig bedre ressourceudnyttelse end tilfældet er i dag.

Den foreslåede struktur vil endvidere give mulighed for en bedre kontakt til myndigheder på tværs af sektorer, så sektoransvaret vil kunne indføres på alle områder med en synsfaglig forsvarlig baggrund. Sektoransvar betyder efter Dansk Blindesamfunds opfattelse ikke, at alle sektorer skal opbygge viden om samt erfaringer med støtte til blinde og svagsynede, men alle sektorer skal vide, hvor viden og erfaringer findes og kan udnyttes.

Det er derfor også vigtigt at fastslå, at det foreslåede system uanset forankring, skal være statsligt eller objektivt finansieret. Antallet af blinde og svagsynede er så lille, at takstfinansiering ikke er muligt, det vil medføre udradning af faglighed, jf. bemærkningerne om det nuværende støttesystem ovenfor.

Dansk Blindesamfund finder, at brugerinddragelsen i det nuværende system har været helt utilstrækkeligt. Dansk Blindesamfund forlanger og forventer derfor, at en kommende struktur- og opgavereform vil indeholde en markant styrkelse af Dansk Blindesamfunds og dermed af brugernes indflydelse på det system, som skal hjælpe os. Indflydelsen må derfor ske gennem organer med reel indflydelse på udformningen og kvaliteten af disse tilbud.

For så vidt angår ankesystemet i en ny struktur finder Dansk Blindesamfund, at anke over afgørelser truffet på de regionale kompetencecentre som foreslået ovenfor først skal indbringes for det nationale kompetencecenter. Dette må ske for at sikre opsamling af erfaringer om regional forskellighed og for løbende at udvikle fagligheden. Efter remonstration i det nationale kompetencecenter skal afgørelsen naturligvis kunne ankes videre i et uafhængigt, toleddet ankesystem.

Dansk Blindesamfund finder, at en struktur- og opgavereform er en historisk chance for at blinde og svagsynede igen skal få et fagligt velfungerende støttesystem, hvor den enkelte borger er i centrum. Dansk Blindesamfund er klar over, at den øgede centralisering, som foreslås i dette punkt, ikke er i overensstemmelse med tidens trend, men decentralisering må tage højde for faglig bæredygtighed, og Dansk Blindesamfunds erfaringer med decentralisering gennem snart 25 år er, at den faglige bæredygtighed er blevet strakt for langt.

Såfremt alle disse betragtninger - anført i dette punkt - ikke kan imødekommes politisk, må de i hvert fald indgå med stor vægt i de videre forhandlinger.

B. Dansk Blindesamfunds høringssvar til udkast til forslag til Lov om social service - særligt om VISO.

B.1. Indledning vedrørende VISO

I Dansk Blindesamfund hæfter vi os især ved § 13, der omhandler den nationale videns- og specialrådgivningsinstitution, VISO. Der er i lovudkastet en eklatant mangel på klarhed over hvad VISO egentlig er; men da vi i Dansk Blindesamfund føler at et kommende VISO – kompetencecentre for de enkelte handicapområder – er krumtappen på det handicappolitiske område i en ny forvaltningsstruktur, hvor det amtslige niveau er bortfaldet, er det af allerstørste vigtighed at der skabes klarhed for VISOs kompetenceområder og snitflader til såvel det statslige som det kommunale niveau.

Dansk Blindesamfund vil derfor i dette notat særligt koncentrere sig om strukturen og kompetencetildelingen for et kommende VISO.

B.2 National kompetencecenter for blinde og svagsynede (VISO for blinde og svagsynede)

Der skal under ingen omstændigheder herske tvivl om, at Dansk Blindesamfund finder, at ét VISO, der skal kunne rumme hele handicapområdet, misbrugsområdet, området for udstødte grupper, m.v. er en utopisk tanke. Vi kan ikke forestille os, at en sådan konstruktion kan virke som en handlekraftig videns- og udredningsinstitution med indsigt i alle de detaljerede faglige aspekter, der er tiltænkt indlagt i enheden.

På grund af blinde og svagsynsområdets kompleksitet, omfang og forskelligartede målgruppe ønsker vi i Dansk Blindesamfund, at der som en selvejende institution etableres ét nationalt

kompetencecenter for blinde og svagsynede med mulighed for etablering af regionale enheder under den centrale struktur. Områdets kompleksitets omfang og forskelligartede sammensatte målgruppe fremgår af det beskrevne nedenfor, hvor vi fremsætter minimumskrav til de faktorer som der skal indgå ved etableringen af ét samlet VISO; men Dansk Blindesamfunds hovedkrav er at der skal være ét VISO for blinde og svagsynede.

Dansk Blindesamfund har igangsat et udredningsarbejde, som skal munde ud i en beskrivelse af et sådant nationalt kompetencecenter. Dette udredningsarbejde forventes afsluttet primo februar måned, men vi skal bede om, at der i den lovgivning, som udsendes til høring ultimo januar måned tages højde for, at der på enkeltområder kan etableres nationale kompetencecentre for de handicapgrupper som – efter aftale mellem Social- og Undervisningsministerier og brugerorganisationerne – har et sådant omfang og kompleksitet, at det findes mest hensigtsmæssigt at etablere et sådant.

I Dansk Blindesamfund er vi bekendt med at flere af DSIs medlemsorganisationer har tilsvarende ønsker, hvilket formentlig vil fremgå af DSIs endelige høringssvar til lovpakken, der er udsendt i.f.m. strukturreformen.

B.3.

Kommentarer til etablering af ét VISO for handicapområdet, m.fl. Viden- og specialrådgivningsorganisation - indhold og struktur.

Som nævnt ovenfor skal vi fra Dansk Blindesamfunds side bemærke, at det fremsendte notat om VISO udarbejdet af socialministeriet virker temmelig diffust. Vi håber, at det er udtryk for, at der stadig kan manøvreres i forhold til at få opgaver lagt ind under VISO, det er der behov for.

Vedr. VISO's struktur og organisation

Hvis man vil etablere VISO som en enhed, der skal varetage alle de beskrevne opgaver, både på handicapområdet og på området for udsatte grupper, finder Dansk Blindesamfund, at enheden skal have en overordnet bestyrelse, som alene forestår overordnet planlægning, administration, overvågning o.lign. Al faglighed bør ligge i enheder for de enkelte handicapgrupper samt øvrige grupperinger, og disse enheder skal tillægges en høj grad af selvstyre.

DSI skal naturligvis have en massiv repræsentation i den overordnede bestyrelse, mens de selvstyrende underliggende enheder skal have en massiv repræsentation fra de brugerorganisationer, som er relateret til den enkelte enhed.

Der skal skabes sammenhæng mellem VISO og de regionale "driftsselskaber", f.eks. på synsområdet. VISO skal være samstyrende for disse regionale enheder. De regionale enheder skal også sikres en økonomi - helst via staten men muligvis gennem en påtvungen objektiv finansiering fra kommunerne, f.eks. ved et socialt udviklingsbidrag øremærket specialrådgivning og særlige udredninger i lov om regionernes finansiering.

De regionale enheder skal have afdelinger relateret til de faglige enheder i VISO. Der bør f.eks. på synsområdet være en central enhed, ligesom der i de regionale systemer skal være afdelinger særlig rettet mod støtte til borgere, der er blinde og svagsynede.

Takstfinansiering skal minimeres mest muligt. Man kan efter Dansk Blindesamfunds opfattelse ikke takstfinansiere specialrådgivning, da specialrådgivningen derved risikerer at blive decentraliseret så meget, at den ikke længere bliver speciel. Der findes allerede i dag eksempler på, at takstfinansieringen af Institut for Blinde og Svagsynedes specialrådgivning, f.eks. i forhold til belysning for svagsynede, har medført, at der ikke længere findes nogen særlig viden om dette område i det synsfaglige system. Denne udvikling vil forstærkes med øget takstfinansiering på det regionale niveau.

Endelig mener Dansk Blindesamfund, at VISO skal have en øget tværsektoriel funktion. Som oplægget ser ud lige nu, er det kun social- og undervisningsområderne, der er omfattet, men for blinde og svagsynede er det mindst lige så vigtigt, at beskæftigelsesområdet og sundhedsområdet også bliver en del af VISO.

I forhold til beskæftigelsesområdet er der meget stort behov for, at der er særlig specialrådgivning og udredning, der kan støtte blinde og svagsynede på arbejdsmarkedet. Der er behov for særlige it-hjælpemidler og andre støtteforanstaltninger, der er særlige i hver enkelt sag, ligesom der er behov for arbejdspladsindretning ved stort set hver eneste jobplacering. Denne støtte må ikke takstfinansieres, da arbejdsgivere hermed kan få et incitament til at fravælge blinde og svagsynede, og den særlige specialrådgivnings ekspertise må ikke spredes ud, da viden på disse områder er meget svær at opsamle og beholde. Den øgede digitalisering af den offentlige forvaltning er et godt eksempel på nødvendigheden af særlig viden og specialrådgivning. Her har en enkelt sag f.eks. medført et forbrug af it-konsulenter i 100 timer årligt, blot til særlig tilpasning af den offentlige virksomheds it-løsning.

På sundhedsområdet er det væsentligt, at der tænkes tværsektorielt, når en person får diagnosticeret et synshandicap. Er den nyblinde i erhverv må der etableres en kontakt til beskæftigelsessektoren, er vedkommende under uddannelse må der ske kontakt til uddannelsessektoren etc. Under alle omstændigheder må der etableres specialundervisning for den enkelte i mobility og det bare at kunne klare sig selv i dagligdagen. Kommunerne kan ikke selv klare denne opgave men må have støtte til den specialiserede rådgivning fra VISO's enhed for blinde og svagsynede.

VISO's funktioner

Foruden viden- og specialrådgivningsfunktionerne samt udredningsfunktionen mener Dansk Blindesamfund, at VISO skal tillægges funktionen at fastsætte kvalitetsnormer - såvel for de regionale tilbud samt for kommunernes ydelser. Det må efter Dansk Blindesamfunds opfattelse sikres at kvalitetsnormer bliver indført, og at kommunerne i deres afgørelser skal dokumentere ydelsens art og begrundelse i forhold til fastsatte kvalitetsnormer.

VISO-enhedens kvalitetsnormer skal også kunne omfatte de institutioner, som forbliver i regionalt regi. Vi tænker naturligvis på de specialplejehjem for blinde og svagsynede samt visse af de dagcentre for blinde og svagsynede, som i dag er amtskommunale. De dagcentre

for blinde og svagsynede - dagcentre for særlige grupper, jf. serviceloven - som i dag er primærkommunale skal også undergives VISO's kvalitetsnormer.

VISO skal også have ret til at fastsætte kvalitetsnormer for personer med handicap, som er visiteret til plejehjem eller andre boformer i det kommunale system.

Særlig specialrådgivning

Det er så godt som umuligt at gennemskue, hvad man mener med mest specialiseret rådgivning. Mener man handicapgrupper, der numerisk er få på landsplan, mener man dele af en større handicapgruppe eller mener man overhovedet noget?

Under alle omstændigheder er det Dansk Blindesamfunds opfattelse, at blinde og svagsynede er en særlig speciel gruppe, fordi et synshandicap har så mange forskellige implikationer, der er afhængige af den enkeltes alder, synets status og udvikling, familieforhold, livssituation etc. Gruppen af blinde og svagsynede er langt fra homogen.

På blinde- og svagsynsområdet fortøner alt sig ikke desto mindre i tykke tåger. Som udgangspunkt finder Dansk Blindesamfund, at hele Synscenter Refsnæs, Blindeinstituttet i Hellerup, Videnscentret for Synshandicappede og Statens Øjenklinik skal indgå i VISO; men der er flere områder, som skal integreres og tages stilling til - nemlig:

- Småbørnskonsulenterne, som blev udlagt til amtskommunerne d. 1. januar 2003, skal ikke hjemtages direkte til VISO. Konsulenterne skal arbejde regionalt og skal knyttes til Synscenter Refsnæs, hvorved netværksdannelsen og erfaringsudvekslingen sikres.
- Synskonsulentordningen for børn og unge i grundskolen og i ungdomsuddannelserne. Denne opgave er i dag tillagt amterne, og synskonsulentstøtten retter sig mod det enkelte barn, familien, kammeraterne og skolen. Der er ca. 250 børn og unge i målgruppen, hvoraf ca. 40 er helt blinde, altså en meget differentieret gruppe, der har behov for meget forskellig specialrådgivning. Der er ingen tvivl om, at kommunernes PPR-enheder vil få stort behov for støtte - en støtte som skal leveres af de regionale enheder.
- Relationen til ungdomsuddannelserne, som er så vigtig på blinde- og svagsynsområdet både hvad angår specialrådgivningen og materialeproduktionen skal overvejes. Det vil være helt naturligt at dette vurderes i relation til, at ungdomsuddannelserne jo bliver statsfinansieret i den nye struktur.
- Forholdet omkring konsulentordningen for blinde og svagsynede, som i dag administreres af Dansk Blindesamfund, finansieret via satspuljemidler. Dansk Blindesamfund er næsten lovet, at denne ordning kan videreføres i den nye struktur; men skal det ske via VISO eller hvad? Dækker punktet "blindekonsulenter" i notatet over denne nye ordning?
- Forholdet omkring voksenspecialundervisningen må afklares. Voksenspecialundervisning er for blinde og svagsynede utrolig vigtig, da det er på denne måde, blinde og svagsynede lærer punktskrift, lærer at kommunikere med omverdenen via edb og Internet samt båndoptager/Daisy-afspiller, lærer at finde rundt og lærer teknikker til almindelig daglig livsførelse. Kommunerne skal overtage ansvaret for voksenspecialundervisningen fra amterne, men

voksenspecialundervisning for blinde og svagsynede er speciel, da den kræver speciel viden om teknikker samt særlige specialpædagogiske teknikker til formidling og indlæring, som ikke er almindeligt forekommende. VISO må have ansvaret for fastholdelse og udvikling af disse særlige specielle teknikker og den specialrådgivning det er at formidle denne viden til målgruppen.

- Forholdene omkring den særlige svagsynsoptik, som i dag løses i amterne må afklares. Rigtig mange borgere har haft glæde af, at amterne har tilbudt undersøgelser af, hvilken optik der er bedst for den enkelte, og som bagefter har kunnet købe denne optik med tilskud hos private optikere. Der er tale om specialrådgivning, som ikke ydes af private optikere og som heller ikke ydes af Statens Øjenklinik, men som ikke desto mindre har afhjulpet mange svagsynedes problemer.
- Forholdet til beskæftigelses- og sundhedssektorerne, se ovenfor.
- Hele materialeproduktionsområdet med dets sammenkobling til specielle indlæringsteknikker og specielle hjælpemidler må også overvejes i forhold til produktionen af materialer til studerende og erhvervsaktive samt anden produktion af lyd- og punktmaterialer. I dag sker produktionen af disse materialer på Danmarks Blindebibliotek, Blindeinstituttet i Hellerup, Synscenter Refsnæs og teknisk skole Skive/Silkeborg. VISO kan samle denne produktion i den særlige enhed for blinde og svagsynede og dermed sikre specialviden og -rådgivning om læse- og læringsteknikker, hjælpemidler etc., som er nødvendige for at kunne få udbytte af materialerne, og hvor behovet er meget differentieret i forhold til synsstatus, livssituation, alder etc.
- Forholdet omkring Statens hjælpemiddelcentral for blinde og svagsynede skal afklares. Her ligger et projekt om udbygning af denne funktion, et projekt som delvist er tiltrådt af Amtsrådsforeningen, KL, m.fl. og som antyder central etablering og styring.

Udredningsfunktionen

Det er Dansk Blindesamfunds helt klare opfattelse, at VISO også skal kunne foretage udredninger om blinde og svagsynedes behov for støtte. Som nævnt oven for er gruppen af blinde og svagsynede en meget differentieret gruppe, der har mange forskellige behov som ikke umiddelbart er sammenlignelige. Derfor må blinde og svagsynede kunne få adgang til gratis udredninger, som naturligvis skal omfatte alle de behov, der er nævnt ovenfor, altså også behov på beskæftigelsesområdet og sundhedsområdet.

Særlige udredninger kræver særlig specialrådgivning, så derfor hører udredningerne naturligt hjemme i de særlige VISO-enheder for blinde og svagsynede.

Dansk Blindesamfund er meget bekymret for udsigterne for blinde og svagsynede i det kommende system. Blinde og svagsynede vil som gruppe blive dårligere serviceret af kommunerne fordi de ikke, på trods af sammenlægninger og kommunale samarbejder, får en faglig bæredygtighed, der er stor nok til at klare den enkelte blinde og svagsynedes specifikke problem. Derfor er det så uhyre vigtigt, at VISO får en central rolle over for kommunernes service til blinde og svagsynede. Blinde og svagsynede kan ikke tåle en yderligere nedgang i specialviden og vi tror ikke på at vidensopsamling og -spredning kan hjælpe noget for vores gruppe, det er praktikken, der er vigtig for os.

Som det fremgår af ovenstående vil servicelovens reelle udmøntning være yderst afhængig af, hvorledes man vælger at skrue VISO sammen og dette vil få konsekvenser for en række bestemmelser i denne og anden lovgivning."

Det er Dansk Blindesamfunds grundidé, at der skal oprettes et VISO på alle de områder, hvor der kan etableres et selvstændigt – og fagligt bæredygtigt – miljø. Et eksempel herpå kunne være et nationalt kompetencecenter for blinde og svagsynede ("VISO for blinde og svagsynede"). Vi er dog indstillet på, at man af administrative årsager kan finde det mest hensigtsmæssigt at etablere en overordnet administrativ enhed, der bl.a. skal medvirke til at sikre ensartetheden - se ovenfor.

"VISO – for blinde og svagsynede" skal omfatte al den specialrådgivning, alle de produktionsenheder og alle de særlige øjenlægefaglige kompetencer, der i dag er forankret i landsdels- og landsdækkende institutioner, såsom Institut for Blinde og Svagsynede, Synscenter Refsnæs, Danmarks Blindebibliotek, Statens Øjenklinik, de nuværende amtslige synscentraler og Skive Handelsskole samt i et vist omfang; Blindes Arbejde, Bredegaard og de amtslige specialplejehjem/boinstitutioner på synsområdet.

Når der ses bort fra specialplejehjemmene og Bredegaard er det Dansk Blindesamfunds vurdering, at de landsdels- og landsdækkende funktioner i dag råder over et personale på ca. 300 årsværk. Denne personalenomering skal overføres til VISO for blinde og svagsynede. Nyere analyser (jf. Rapport om Amternes tilbud på synsområdet med hovedvægt på specialrådgivning - status, problemfelter og løsningsforslag fra 2000) peger dog på, at der er behov for yderligere tilførsel af ressourcer til synsområdet med henblik på at dokumentere, udvikle og kvalitetssikre de faglige spidskompetencer.

Vi forestiller os, at "VISO for blinde og svagsynede" skal operere på såvel et centralt som et regionalt niveau, hvor det regionale niveau er underlagt det centrale. Denne struktur vil fordre en personaleresource, der omfatter minimum 350 årsværk.

Som vi tidligere har givet udtryk for, står det ikke krystalklart, hvad der skal ske med specialrådgivningen på handicapområdet. Vi mener, at servicelovens § 15 (vedrørende den uvildige konsulentordning på handicapområdet) skal bortfalde, idet det nuværende "DUKH" i lighed med den i VISO-notat - udarbejdet af socialministeriet - nævnte blindekonsulenttjeneste skal hjemtages til VISO.

Småbørmskonsulenterne skal ligeledes tilknyttes "VISO for blinde og svagsynede" på det regionale niveau. Der mangler endvidere en afklaring af, hvorvidt den uvildige konsulenttjeneste på synsområdet - der i dag administreres af Dansk Blindesamfund - skal fortsætte - se ovenfor.

Dansk Blindesamfund tager klar afstand fra, at regionerne i lovudkastet beskrives som driftsselskaber, ligesom vi heller ikke tror på, at de forpligtende kommunale samarbejder på nogen måde kan være med til at sikre en fagligt bæredygtig struktur. Vi ser etableringen af "VISO for blinde og svagsynede" som en statslig forpligtelse, hvor der eventuelt kan blive tale om en objektiv kommunal medfinansiering.

C. Kommentarer til lovpakkens enkelte lovudkast.

Dansk Blindesamfunds supplerende kommentarer til udkast til servicelov.

Ud over vore kommentarer til etablering af VISO har vi et par yderligere kommentarer til servicelovens bestemmelser. I uprioriteret rækkefølge er det Dansk Blindesamfunds opfattelse, at:

- Helt store kommuner kan under visse omstændigheder selv oprette og drive tilbud, som der lægges op til i loven. De skal blot følge de kvalitetsnormer, som VISO har formuleret (jf. vores høringssvar til retssikkerhedsloven).
- Dagscentre og specialplejehjem kan videreføres, som en regional del af "VISO for blinde og svagsynede", men det vil kræve en kommunal medfinansiering (takstfinansiering).
- Til sikring af kvaliteten af de truffe beslutninger bør det af § 89 (Afgørelse m.v.) fremgå, at der ved den begrundede afgørelse skal vedlægges en ankevejledning. En henvisning til retssikkerhedsloven er ikke tilstrækkelig.
- Vi støtter kraftigt op omkring DSI's bemærkninger vedrørende den manglende klageadgang i § 117 (Støtte til individuel befordring). Vi ønsker endvidere, at formuleringen: "*Kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til personer...*" erstattes med "*Kommunalbestyrelsen yder tilskud til personer...*"
- I § 166 (Klage og domstolsprøvelse) skal det af stk. 1 sikres, at afgørelser efter §§ 83 og 84 følger de almindelige regler på området (jf. vores bemærkninger vedr. klagerådene til retssikkerhedsloven).
- Formuleringen i udkast til forslag til Servicelovens § 13,3 er lidt tåget. Det skal klart fremgå af Servicelovens § 13, 3, at det alene er VISO's afgørelse om ikke at foretage udredningsarbejde, der kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Hjælpemiddelområdet kræver en særlig bevågenhed. Kommunerne vil godt kunne forestå de mest almindelige bevillinger udfra de af VISO fastsatte kvalitetsnormer. Men når det omhandler bevilling af individuelt tilvirkede hjælpemidler (f.eks. svagsynsoptik, CCTV og højteknologiske hjælpemidler såsom computere med synskompenserende udstyr), så mener vi afgjort, at i hvert fald udredningskompetencen bør ligge på det regionale/centrale niveau. Det Landsdækkende Synsråd har ved flere lejligheder givet udtryk for, at der specifikt på hjælpemiddelområdet bør ske en centralisering, da det vil skabe bedre vilkår for afprøvning og udvikling på området. I den forbindelse skal den landsdækkende hjælpemiddelcentral - der er etableret på Institut for Blinde og Svagsynede - udbygges og videreudvikles. Såvel Hjælpemiddelcentralen som rådgivningsfunktionen på Blindeinstituttet bør indgå i VISO og endvidere tilføres ekstra ressourcer som muliggør forskning og udvikling i forbindelse med tilpasning af højteknologisk kommunikationsudstyr til blinde og svagsynede under

uddannelse og i erhverv, således at det kan fungere sammen med eksisterende netværk i de pågældende miljøer. En sådan styrkelse er særdeles vigtig, da blinde og svagsynede i Danmark ofte i dag oplever at være, om ikke hægtet af, så langt tilbage i forhold til at kunne anvende de seneste versioner af software via den synskompenserende teknologi. DSI kan endvidere overveje om den gældende praksis, der vedrører bevilling af "det bedst egnede og billigste hjælpemiddel" skal indskrives i loven.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til Lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

I Dansk Blindesamfund tilslutter vi os langt hen ad vejen DSI's forslag til forbedringer i udkastet til den ny lov. Vi har dog et par supplerende bemærkninger.

Som det fremgår af vores hørings svar vedr. lov om social service anser vi etableringen og den endelige udmøntning af VISO, som servicelovens ubetingede omdrejningspunkt. Det er Dansk Blindesamfunds helt klare opfattelse, at VISO skal have tillagt kompetencen til at fastsætte kvalitetsnormer såvel for de regionale tilbud som for kommunernes ydelser. Kommunerne skal kunne begrunde deres afgørelser i forhold til de fastsatte kvalitetsnormer. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at Dansk Blindesamfund ønsker, at den enkelte borger skal kunne anke over kvaliteten af den ydelse, som kommunen stiller til rådighed. Dette skal fremgå klart og tydeligt af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forhold til handicaprådene har vi følgende kommentarer:

- Vi mener ikke, at der skal etableres mere end ét handicapråd i hver kommune. Hvis der f.eks. af regionale hensyn - eller i forbindelse med et udredningsarbejde - skulle opstå et behov for at etablere yderligere råd eller undergrupperinger, er det vores opfattelse, at disse skal underlægges det enkelte handicapråds kompetence.
- Det fremgår af bemærkningerne, at kommunalbestyrelsen udpeger handicaprådets formand. Dansk Blindesamfund mener, at handicaprådet selv bør vælge sin formand.
- Med hensyn til størrelsen af de enkelte handicapråd er det vores opfattelse, at det godt kan variere afhængigt af den enkelte kommunes størrelse, dog skal der sikres paritet mellem brugerrepræsentanter og kommunale repræsentanter.

Til retssikkerhedslovens øvrige bestemmelser har vi følgende bemærkninger:

- Vi støtter DSI's kritiske holdning til klagerådene, som vi mener, bør nedlægges. Med indførelse af handicapråd i alle kommuner vil der være mulighed for at drøfte spørgsmål af mere generel karakter i handicapråd og ældreråd, og klagerådene vil derfor være overflødige.
- Vi mener, at kommunernes mulighed for at anke afgørelser – truffet af de sociale nævn eller beskæftigelsesankenævnet – skal fjernes. Kommunerne råder over administrative ressourcer, som den enkelte borger slet ikke vil kunne matche. Vores

holdning skal også ses i lyset af, at vi – som nævnt ovenfor - ønsker at den enkelte borger skal kunne anke over kvaliteten af den ydelse, som kommunen stiller til rådighed. Vi er overbeviste om, at en manglende klageadgang vil stille større krav til den indledende udredning af den enkelte sag og derigennem være med til at sikre kvaliteten i sagsbehandlingen allerede fra start.

- Det bør endvidere klart fremgå af loven, at udpegede DSI-repræsentanter til diverse råd og nævn, skal have stillet handicapkompenserende ydelser - i form af f.eks. sekretærbistand, materialeproduktion eller døvetolkning - til rådighed for den enkelte.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til lov om forpligtende kommunale samarbejder

Dansk Blindesamfund kan tilslutte sig DSI's holdninger vedr. forpligtende kommunale samarbejder, da vi ikke finder sådant et samarbejde vil tilgodese servicen for den meget lille gruppe af blinde og svagsynede, som kræver en individuel og højt specialiseret service for at kunne få tildelt de nødvendige optiske hjælpemidler, højteknologiske kommunikationshjælpemidler, mobility-undervisning, ADL-undervisning, forskelligartet support i forbindelse med uddannelse og tilknytning til arbejdsmarkedet, m.v. Vi er stadig af den helt klare overbevisning, at en meget stor del af ovenstående sagsområder skal løses i regionalt regi af synscentraler som overordnet styres via VISO for at sikre en ensartet sagsbehandling i hele landet. Dansk Blindesamfund mener ikke, at selv meget store kommuner overhovedet vil være i stand til at løse ovenstående opgaver og frygter således meget for, at servicen til blinde og svagsynede i Danmark vil blive stærkt forringet med den kommende kommunalreform, hvis ikke der gribes ind.

Vi må indtrængende bede om, at DSI fortsat tager skarpt afstand fra tanken om, at kommunale fællesskaber skal kunne løse opgaver inden for det handicappolitiske område.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til lov om kommunal borgerservice

Dansk Blindesamfund kan tilslutte sig DSI's udkast til høringssvar på dette område. Vi ønsker dog at fremkomme med nedenstående kommentarer for så vidt angår kommunikation og tilgængelighed - specielt for blinde og svagsynede.

Det er særdeles væsentligt, at der i større kommuner oprettes flere servicecentre, da afstanden til et center ellers kan blive u hensigtsmæssig stor og svært fremkommelig med den kollektive befordring, som blinde og svagsynede er meget afhængige af. Ved planlægning af servicecentrene skal det sikres, at disse placeres hensigtsmæssigt i forhold til kollektive befordringsmidler. Tilgængelighed fra kollektive befordringsmidler frem til servicecentrene bør endvidere medtages i kommunernes byplanlægning således at behovet for ikke visuelle gadesignaler, ledelinjer, opmærksomhedsfelter og lignende vurderes og drøftes i de kommende lovpligtige handicapråd. Når man som synshandicappet når frem til centret er det vigtigt, at der er tale om en logisk indretning, således at man kan finde frem til en skranke og blive betjent personligt. Mange blinde og svagsynede vil ikke være i stand til at anvende de elektroniske køsystemer samt ej heller på forhånd udfylde blanketter og lignende

i forhold til det pågældende sagsområde, hvorfor det må kræves, at man ved henvendelse kan få personlig betjening samt eventuel hjælp til at finde frem til den ansatte man skal kontakte. Vedr. hensigtsmæssig indretning af skranker, belysning, møblering, indendørs ledelinjer, anvendelse af farvekontraster kan der henvises til vores hjemmeside www.dkblind.dk, hvor publikationen "Tilgængelighed i detaljen" forefindes.

Dansk Blindesamfund kan fuldt ud tilslutte sig DSI's anbefaling af at elektronisk information skal være tilgængelig for alle, men skal dog fremhæve, at en meget stor gruppe af vore medlemmer har fået konstateret et væsentligt synshandicap i så høj en alder, at de er helt ude af stand til at anvende de højteknologiske kommunikationshjælpemidler. Det skal derfor være muligt at opnå den nødvendige personlige betjening til udfyldelse af blanketter, skemaer m.v. i forbindelse med en henvendelse til servicecentrene.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til Lov om ansvaret og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats

I Dansk Blindesamfund tilslutter vi os DSI's forslag til forbedringer i udkastet til den ny lov. Vi har dog et par supplerende bemærkninger.

Dansk Blindesamfund er af den opfattelse, at VISO også bør omfatte den aktive beskæftigelsesindsats. Selv om vi fuldt ud støtter sektoransvarsprincippet mener vi, at VISO skal operere på tværs af sektorer og ad den vej være med til at understøtte og styrke dette princip. Vores visioner for udmøntningen af VISO er nærmere beskrevet i vores høringssvar vedr. VISO, lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Vi har derudover følgende kommentarer til DSI's høringssvar:

- DSI's svar bør tage udgangspunkt i, at handicappede i videst muligt omfang ansættes på normale vilkår, og at der bliver foretaget de nødvendige kompenserende foranstaltninger, f.eks. i form af materialeproduktion, tildeling af hjælpemidler/arbejdsredskaber, personlig assistance og arbejdspladsindretning. Kommunerne skal i den forbindelse forpligtes til at trække på VISO's ekspertise på området. Det er i den forbindelse nødvendigt at "ambulancetjenestesystemet" videreføres og udbygges. Formålet med ambulancetjenesten er at yde en hurtig indsats til personer i den erhvervsdygtige alder, som pludselig får et væsentligt synshandicap, således at arbejdsfapholdelse kan forsøges.
- Udredningen af behovet for hjælpemidler skal ske i det regionale system med udgangspunkt i de kvalitetsnormer, der er fastsat af VISO.
- Den enkelte borger skal have 2 indgange til systemet enten via det kommunale jobcenter eller via det regionale/centrale VISO-niveau, hvor den nødvendige faglige ekspertise er til rådighed.

- I bemærkningerne til lovforslaget får ministeren tillagt bemyndigelse til at oprette videnscentre, disse skal efter vores opfattelse underlægges VISO.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til ændring af lov om folkeskolen

Dansk Blindesamfund kan tilslutte sig DSI's forslag til forbedringer i udkastet til den ny lov. Vi har dog yderligere nogle kommentarer til det fremsendte lovforslag.

Det er Dansk Blindesamfunds grundidé, at også undervisnings- og uddannelsesområdet skal tilknyttes VISO i et Center for uddannelse af Synshandicappede i tilknytning til et nationalt kompetencecenter for blinde og svagsynede ("VISO for blinde og svagsynede").

Folkeskolen:

Det er væsentligt at også blinde og stærkt svagsynede skoleelever, på linje med alle øvrige elever, oplever et sammenhængende og kvalitativt højt undervisningsforløb gennem hele folkeskolen. Dette sikres først gennem en tilstrækkelig og fagligt funderet udredning af den enkelte elevs behov, og dernæst gennem en målrettet efteruddannelse af alle de lærere, der underviser den synshandicappede elev. Der må tages højde for, at udredning og efteruddannelse af lærerne sker i både boglige og kreative fag uanset det ugentlige skemalagte timetal, da helheden i skoleforløbet må sikres.

Det er væsentligt at have for øje, at ud over de særlige specialundervisningsmæssige behov i skolefagene, vil den synshandicappede have et løbende behov for anden specialundervisning på områder som mobility, sociale færdigheder, motorik m.m. Dette gør det naturligt og nødvendigt, at det er det samme faglige miljø, der er til rådighed for eleven, forældrene, skolen og kommunerne, for til stadighed at sikre kendskabet til den enkeltes individuelle og konkrete behov. Derfor mener vi i Dansk Blindesamfund, at det er naturligt at VISO får en opgave med at udstikke retningslinjer for kvalitetsnormer, idet det kommunale system naturligvis mangler den tilstrækkelige specialviden på dette helt specielle område. Gennem VISO skal alle aktører på området sikres en ensartet og høj kvalitet, der kan sammenholdes med kvalitetsnormer som udstukket af VISO.

I uprioriteret rækkefølge er det Dansk Blindesamfunds opfattelse, at nedenstående krav er uomgængelige:

- De enkeltintegrerede blinde og stærkt svagsynede elever skal sikres et individuelt tilbud, der lever op til en kvalitetsnorm som udstukket af det synsfaglige miljø. Sikringen af en minimumsstandard og en høj kvalitet for den enkelte elev skal ske ved at forankre det synsfaglige miljø omkring folkeskoleelevens behov i VISO.
- De relevante undervisningsmaterialer og kompenserende hjælpemidler skal være til rådighed i en tilgængelig form på det nødvendige tidspunkt.
- En tilstrækkelig og kvalificeret specialpædagogisk støtte i form af vejledning fra synskonsulenter, skolelærere og pædagoger, der i alle fag formår at give den nødvendige og grundlæggende specialundervisning og faglige støtte i så nødvendige færdigheder som punktskrift, it-hjælpemidler, talesyntese, CCTV, visualiseringsredskaber m.m. Derigennem sikres en undervisning, hvor den enkelte elev ikke er afhængig af sine visuelle færdigheder for at kunne følge med.

- Hvor det er nødvendigt med støttelærere skal disse ligeledes være fagligt og undervisningsmæssigt opdateret i forhold til at undervise synshandicappede elever
- Der hvor brugere oplever at kommunerne har svært ved at løse opgaven for den enkelte synshandicappede elev, skal VISO have en mulighed for at sige at opgaven SKAL løses.
- Det er væsentligt at de synshandicappede elevers sociale kompetencer styrkes. Heri ligger en opgave i den specialpædagogiske støtte, men der er samtidig behov for at dette område styrkes yderligere gennem forskning og etablering af viden i et centralt netværk – her må vi i Dansk Blindesamfund igen pege på VISO som det naturlige forankringssted.
- Udredningen af den enkelte elevs behov for specialundervisning og specialpædagogisk støtte, samt den målrettede efter- og videreuddannelse af elevens lærere skal styrkes, hvilket kræver en central enhed til koordinering af videre- og efteruddannelse, der styrer udgifter til PPR-området samt et samarbejde mellem PPR og VISO. Det må herigennem sikres, at alle af den synshandicappede elev berørte lærere og pædagoger får den nødvendige efter- og videreuddannelse. Her kan vi i Dansk Blindesamfund pege på Synscenter Refsnæs' billige og kvalitativt gode tilbud, der fortsat bør bevares.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love.

Dansk Blindesamfund kan tilslutte sig DSI's forslag til forbedringer i udkastet til de ny love. Vi har dog yderligere nogle kommentarer til de fremsendte lovforslag.

Det er Dansk Blindesamfunds grundholdning, at også undervisnings- og uddannelsesområdet inden for det statslige regi skal tilknyttes VISO i et Center for uddannelse af Synshandicappede i sammenhæng med et nationalt kompetencecenter for blinde og svagsynede ("VISO for blinde og svagsynede").

Gymnasiale uddannelser / ungdomsuddannelser:

Gennem det videre uddannelsesforløb efter folkeskolen, er det stadig meget væsentligt at blinde og stærkt svagsynede elever oplever et fortsat sammenhængende og kvalitativt højt undervisningsforløb, der bygger videre på de vundne erfaringer fra folkeskoletiden og dermed erfaringerne derfra i det synsfaglige miljø.

Den fortsatte tilstrækkelige og kvalificerede specialundervisning og specialpædagogiske bistand må naturligt og mest hensigtsmæssigt funderes i det faglige system, der hidtil har fulgt eleven og dermed virker til en fortsat og naturlig videreførelse i systemet. For at sikre et fortsat relevant og individuelt tilfredsstillende/behovsstillende tilbud skal også dette statslige område inkorporeres i VISO som det naturlige udgangspunkt.

Fra VISO kan yderligere elementer i det synsfaglige miljø kobles på opgaven med den nødvendige støtte til den synshandicappede elev, i en selvfølgelig overgang til nye behov – fra Synscenter Refsnæs til Institutet for Blinde og Svagsynede – såvel som synscentre. Dette vil give adgang til at pålægge den nødvendige støtte gennem hele uddannelsessystemet, og dermed sikre at den enkeltes forskelligartede behov for støtte, rådgivning, vejledning bliver af en høj kvalitet. Hermed vil VISO også blive en væsentlig sparringspartner for SU-styrelsen, således at også de statslige myndigheder har et sted at søge viden og får et krav om at leve op til de af VISO udstukne kvalitetsnormer.

I uprioriteret rækkefølge er det Dansk Blindesamfunds opfattelse, at nedenstående overvejelser er uomgængelige:

- Den synshandicappede elev vil fortsat have behov for specialpædagogisk bistand og specialundervisning ved undervisning i nye fag, samt behov for en fortsat styrkelse af de kompenserende færdigheder, punktskrift, it-materiel m.v.
- Særlig viden udmønter sig i særlige uddannelser – og disse må fastholdes. Institutet for Blinde og Svagsynede har udviklet øvrige ungdomsuddannelser, der er særligt tilrettelagt for synshandicappede – såsom massøruddannelsen, studietekniker o. lign. Den helt særlige viden om synshandicappedes behov gennem uddannelsesforløbet er relateret til beskæftigelsesmulighederne. Det er således væsentligt, at disse uddannelsesmuligheder bevares, og at den bestående viden om disse faktiske uddannelsesforløb forankres i VISO.

Tilgængelighed, specialrådgivning

Til lovforslagets § 7 d under afsnittet om Regionsråd og forpligtende samarbejder har vi i Dansk Blindesamfund følgende kommentar:

- Hvor det gælder de kommende, af Regionsrådene nedsatte, fordelingsudvalgs opgave med at sikre en fordeling af ansøgerne til de enkelte institutioner i forhold til den fastsatte kapacitet på den enkelte uddannelse, må vi i Dansk Blindesamfund påpege den absolutte nødvendighed af, at den synshandicappede elev har et reelt frit valg af uddannelsessted. Den synshandicappede elev må afgjort fritages fra at blive tvunget over på et andet uddannelsessted end ønsket, da valget af uddannelsessted nødvendigvis er sket efter en konkret vurdering ud fra betragtninger om tilgængelighed, ekspertise og transportmæssige forhold. Det vil være nødvendigt for den enkelte at kunne foretage en vurdering af valg af uddannelsessted i et samspil med VISO, hvor viden om de enkelte gymnasiale uddannelser og øvrige ungdomsuddannelsessteder vil kunne opsamles og videregives, når der er behov.

Øvrige bemærkninger på uddannelsesområdet:

Videregående uddannelser

Også det statslige niveau skal sikres mulighed for at søge faglig rådgivning og ekspertise – dermed forpligtelsen til at benytte denne vej. SU-styrelsens arbejde med at sikre hjælpemidler og særlige materialer skal sikres gennem adgang til dialog med og kontakt til VISO – lige såvel som de enkelte videregående uddannelsessteder skal have denne mulighed/forpligtelse.

Folkeoplysning:

Det bør igen sikres at handicappede er repræsenterede i de kommunale folkeoplysningsudvalg gennem DSI.

Studie- og erhvervsvejledning:

Synshandicappedes erhvervs muligheder er begrænset, og derfor må studie- og erhvervsvejledningen særligt for denne gruppe styrkes på alle måder fra folkeskoleniveau, op gennem ungdomsuddannelserne og videre gennem de efterfølgende uddannelser. Institutet for Blinde og Svagsynede i Hellerup har som en landsdækkende institution spillet en stor rolle særligt på ungdomsuddannelsesniveau, og det er derfor helt naturligt at instituttets erhvervsvejledning, med samt de spæde frø, der er sået i synscentralerne, samles og videreføres gennem VISO.

Materialeforsyning:

Hvor det gælder synshandicappedes særlige kommunikationshandicap, er det væsentligt at nævne den specielle materialeproduktion, der nu sker på forskellige områder til blinde og stærkt svagsynede fra førskolealderen og hele vejen gennem et livsforløb til ældregruppen. Denne materialeproduktion drejer sig eksempelvis om særlige pædagogiske støttematerialer, et vist omfang af materialeproduktion af grafiske materialer, landkort, matematikmateriel, fysikredskaber og lignende, der tilvirkes på Refsnæs og på Institutet for Blinde og Svagsynede – det er vigtigt at disse materialelaboratorier og produktionssteder videreføres i VISO med en tilhørende kvalitetsnorm.

Derudover er der den stadige produktion af punktskriftmateriale, lydbøger og e-bøger, der ligeledes fortsat må sikres – og det med en høj kvalitet.

Overordnet må der i materialeforsyningen ske et samarbejde mellem DBB, Synscenter Refsnæs, Institutet for Blinde og Svagsynede, Skive Handelsskole og Silkeborg Handelsskole – i et samspil gennem VISO. Herved bliver det muligt for den enkelte uddannelsesinstitution eller styrelse, der måtte bringe eksempelvis punkt- eller lydproduktion i udbud, at sikre at udbyder lever op til en formuleret kvalitetsstandard – således at vi ikke risikerer at det er den absolut billigste produktion, der bliver gældende, men en standard, der lever op til normer som udstukket af VISO i samarbejde med relevante parter som eksempelvis Det Danske Punktskriftnævn. Samspil mellem *initiativtagerne* på det statslige niveau og VISO-delen. Udbud af materialeproduktion kræver en vurdering af de indgående tilbud af VISO.

I Dansk Blindesamfund ønsker vi kvalitetsstandarder og minimumskrav for at sikre os mod en udvanding af kvaliteten ved udbud af eksempelvis lyd og punkt. Når det gælder produktion af lydbøger er det væsentligt at disse er opmærkede på en sådan måde, at der er stærk søgefunktion. Hvor det gælder opsætning af punktskrift, skal forkortelsesregler som udstukket af Det danske Punktskriftnævn følges, der skal være bemærkninger af sidetal, der følger den trykte udgave af materialet etc.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til ændring af lov om specialundervisning for voksne samt generelle betragtninger om specialundervisning.

Dansk Blindesamfund kan tilslutte sig DSI's forslag til forbedringer i udkastet til de ny love. Vi har dog yderligere nogle kommentarer til det fremsendte lovforslag.

Det er Dansk Blindesamfunds grundidé, at det samlede undervisnings- og uddannelsesområde skal tilknyttes VISO - med klare kommunikationslinier til det nationale kompetencecenter for blinde og svagsynede ("VISO for blinde og svagsynede").

Specialundervisning for voksne:

Specialundervisning for blinde og stærkt svagsynede er et stærkt specialiseret område og kræver en ofte kompleks udredning, og må derfor løses i et samspil med det regionale system og VISO. I Dansk Blindesamfund har vi erfaring for, at selv med et stort befolkningsgrundlag, kan det være et problem at sikre den relevante specialundervisning. Vi mener derfor bestemt ikke, at specialundervisning for voksne vil kunne løses i kommuner med et befolkningsgrundlag på 20 – 30.000 indbyggere – et kommunalt tilbud kræver langt flere end 100.000 indbyggere, og selv kommunerne i den størrelsesorden vil have vanskeligheder med at løfte opgaven. Den viden der findes på alle disse områder kan ikke løftes af kommuner, heller ikke i et kommunalt samarbejde. Der må sikres en drift af specialundervisningsaktiviteter i regionalt/centralt regi, kvalitetsstyret af VISO.

I uprioriteret rækkefølge er det Dansk Blindesamfunds opfattelse, at nedenstående overvejelser er nødvendige:

- Det er væsentligt at den synshandicappede borger har to indgange til udredning af de for blinde og stærkt svagsynede særlige behov. Det er naturligt for den synshandicappede at kunne gå direkte til det faglige miljø, hvorved der i et samarbejde kan gives et kvalificeret og nødvendigvis et individuelt tilbud. En national enhed sikrer kvalitet og samtidig et beredskab, der kan træde til ved behov – og Dansk Blindesamfund mener, at det alene er en national overordnet enhed, der kan skabe et sådant tilbud.
- Blinde og svagsynede har løbende behov for kompenserende specialundervisning. Dette gælder uanset om den synshandicappede er i uddannelse, erhverv eller på pension. Komplexiteten i udredningen af den enkeltes individuelle behov bliver kun større af at gruppen af blinde og stærkt svagsynede er meget bred, fra det blindfødte eller stærkt svagsynede barn, over den erhvervsaktive, der bliver blind til gruppen af ældre borgere, der mister synet i den tredje alder. Dansk Blindesamfunds område er meget lille og meget specielt, behovene varierer stærkt når målgruppen er så forskellig, og dermed skal tilbudene dække yderst forskellige problemstillinger - hvert enkelt forløb er specialiseret og krævende på grund af denne store variation i målgruppen. Niveauet i målgruppen er forskelligt, og der er derfor behov for en individuel og konkret vurdering i hver enkelt sag fra en faglig ekspertise på så forskellige områder som: Belysning, punktskrift for nylinde, ADL for nyblinde, førerhundekurser, it-kurser, zoom-tekst, jaws. Der må fortsat være et nationalt kompetencecenter på synsområdet. Hvis dette skrider, vil kvalitet og viden på specialundervisningsområdet forsvinde, og dette kan vi ikke leve med.
- Der må i lovgivningen og udmøntningen af lovgivningen i specialundervisningen for voksne og i den kompenserende specialundervisning for voksne tages højde for et bredt spektrum af behov, fra funktionsnedsættelse, materialebehov, mobility, ADL over

tildeling og brug af hjælpemidler som førerhund, kommunikationshjælpemidler m.m. – idet specialundervisningsområdet skal afhjælpe problemstillinger af vidt forskellig karakter fra kommunikations- og færdenhandicap til en manglende evne til at løse dagligdags problemer som f.eks. indkøb.

- Blinde og stærkt svagsynedes særlige beskæftigelsessituation giver ligeledes et løbende behov for en bred vifte af specialundervisning. På nuværende tidspunkt skal støtten ske i et samspil mellem kommunerne, AF, landsdækkende og amtslige institutioner, hvilket er kompliceret og uoverskueligt. Denne mudrede situation betyder, at viden om og efteruddannelse og videreuddannelse af blinde og svagsynede er ringe og dårligt organiseret. Yderligere decentralisering vil bestemt ikke forbedre situationen, og derfor må synshandicappede nu sikres en koordinering via VISO.
- VISO skal være borgernes indgang til information om det mest kvalitative specialundervisningstilbud – frit valg er essentielt og nødvendigt for at sikre et individuelt tilpasset forløb og tilbud.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til Lov om trafikkselskaber

Dansk Blindesamfund kan stort set tilslutte sig DSI's høringsvar på det regionale transportområde men vil dog fremkomme med nedenstående uddybende bemærkninger, som vi finder relevante for blinde og stærkt svagsynede.

Indledningsvis skal Dansk Blindesamfund meget beklage, at der tilsyneladende ikke sker væsentlige ændringer for målgruppen, som kan oppebære individuel handicapbefordring - som tilsyneladende også i fremtiden vil blive vurderet på de nugældende kriterier, hvor brugerne skal anvende ganghjælpemidler eller være omfattet af denne målgruppe, men f.eks. på grund af et synshandicap ikke er i stand til at anvende en rollator eller kørestol. Dansk Blindesamfund er fortsat af den klare opfattelse, at en meget væsentlig del af vore medlemmer, som får konstateret et alvorligt synstab i en høj alder, i lige så høj grad er isoleret i eget hjem som ovennævnte målgruppe for transportordningen.

Vedr. specialrejseordninger for handicappede i de kommende regioner:

Der skal sikres ensartede retningslinjer i de forskellige regioner således, at man som handicappet kan rejse på halvpris alene eller til fuld billetpris, når man medtager en ledsager. Dansk Blindesamfunds medlemmer er udelukket fra kørsel i egen bil, at cykle og kan have problemer med at gå længere afstande i forhold til at orientere sig, hvorfor den kollektive befordring er af meget stor betydning for mange af vore medlemmer. Hertil kommer, at en del medlemmer ikke tør eller kan færdes på egen hånd, hvorfor muligheden for at medtage en ledsager bør omfatte alle regioner. Dansk Blindesamfund kan henvise til det gældende regelsæt vedr. rejser med DSB, som efter Dansk Blindesamfunds opfattelse fungerer tilfredsstillende.

Ved sammenlægningen af de nuværende trafikkselskaber må det sikres at rejseordningerne ikke forringes for nogen personer med handicap.

Vedr. billetter og abonnementskort:

Vi vil i fremtiden i stigende grad se indførelse af helt utilgængelige billetautomater samt smartcard-løsninger, som ikke eller kun meget vanskeligt kan betjenes af blinde og svagsynede. Det må således i et fremtidigt system sikres, at synshandicappede har mulighed for at købe abonnementskort til en fast pris eller - i forhold til den gruppe af medlemmer, som ikke benytter den kollektive befordring særlig ofte - at kunne købe enkeltbilletter eller klippekort til reduceret pris og med mulighed for at kunne medtage ledsager til halv pris.

Dansk Blindesamfunds kommentarer til udkast til love på sundhedsområdet.

Dansk Blindesamfund kan i det store hele tilslutte sig DSI's hørings svar på området, men vi vil i det følgende komme med nogle tilføjelser som senere vil blive fremsendt til ministeriet og DSI som egentlig hørings svar fra Dansk Blindesamfund.

Dansk Blindesamfund er af den opfattelse, at der fra sundhedssektoren skal være links til det kommende VISO, via Statens Øjenklinik. Øjenklinikken har i dag opgaver på såvel sundhedsområdet som på det sociale område. På sundhedsområdet er øjenklinikens virkefelt især diagnosticering, anden udredning og forskning. På det sociale område fører man et synsregister som er en meget væsentlig social foranstaltning, hvorfor det er af stor vigtighed, at der er samarbejde med VISO. Hele den socialoftalmologiske funktion på Statens Øjenklinik - rådgivning vedr. svagsyns optik (såvel teoretisk som praktisk), vejledning af både kommuner og brugere (blinde og svagsynede) i pensionssager, beskæftigelsesmuligheder samt livsvilkår generelt - må og skal sikres gennem en forankring i VISO. Dansk Blindesamfund forudsætter, at vi som brugerorganisation bliver involveret i drøftelserne vedr. den fremtidige finansiering af Statens Øjenklinik, hvilket også var nævnt i det første ikke officielle lovudkast til servicelovens § 180.

Store dele af sundhedssektoren har store mangler for blinde og svagsynede m.h.t. tilgængelighed. Det er stort set umuligt at finde rundt på sygehuse og lignende, hvorfor vi må kræve fornødent personale, som kan sikre at synshandicappede finder frem til de nødvendige undersøgelses- og behandlingssteder. Tilegnelse af den skriftlige information som gives under indlæggelse, ved udskrivning og ambulant behandling er selvsagt et stort problem, da mange af vore medlemmer helt eller delvis er ude af stand til at tilegne sig disse informationer. Vi må således kræve, at der i hele sundhedssektoren satses på at gøre den elektroniske information tilgængelig - hvilket dog langt fra i fuldt omfang dækker behovet blandt Dansk Blindesamfunds medlemmer, som bør kunne få informationerne på andre medier eller have mulighed for en detaljeret gennemgang af materialet af fagligt personale.

Vedr. de kommende sundhedscentre:

Dansk Blindesamfund vil gerne understrege, at formålet med disse centre er efterbehandling og genoptræning efter et sygdomsforløb. Det er således ikke centrenes formål at forestå egentlig undervisning i f.eks. ADL og mobility efter en væsentlig synsnedsettelse er konstateret. En synslidelse i sig selv kan ikke karakteriseres som en sygdom. Ligeledes vil

Dansk Blindesamfund tage afstand fra, at tildeling af færdsels- eller synshjælpemidler bliver underlagt disse centre. Ovenstående problemstillinger på synsområdet kræver den nødvendige faglige kompetence og skal foretages via de regionale synscentraler som skal være satellitter i det kommende VISO.

D. Konklusion og afsluttende bemærkninger

I de seneste 9 måneder har vi i Dansk Blindesamfund haft flere dialoger - såvel skriftligt som gennem møder - med en række af regeringens medlemmer samt regeringspartienes ordførere. Alle har de understreget, at det endelige resultat af strukturdebatten skulle munde ud i en ny struktur, der ikke alene skulle smidiggøre opgaveløsningen samt sikre en bedre ressourceudnyttelse i det danske samfund, men den ændrede struktur skulle især komme brugere af systemet til gode - herunder en optimering af opgavevaretagelsen over for handicappede borgere. Dansk Blindesamfund er - som repræsentant for blinde og svagsynede borgere i Danmark - blevet lovet en væsentlig og afgørende rolle i den endelige udformning af det offentlige system, som skal virke som serviceorgan over for vore medlemmer.

D. 28. april 2004 gav vi fra Dansk Blindesamfunds side udtryk for følgende, såvel overfor Statsministeren som Indenrigsministeren:

"Dansk Blindesamfund vil kunne acceptere at myndighedsansvaret til at visitere til offentlige ydelser til blinde og svagsynede borgere bliver uddelegeret til kommunerne, til trods for at vi i vort høringssvar tilkendegav, at denne tanke var uacceptabel; men forudsætningerne for at vi kan anbefale en sådan videre uddelegering er:

- at der skabes en stærk statslig kompetenceenhed bestående af Blindeinstituttet i København, Synscenter Refsnæs, store dele af de nuværende amtslige synscentraler, Videncenter for Synshandicap, Statens Øjenklinik, Danmarks Blindebibliotek samt Hjælpemiddelcentralen for Blinde og Svagsynede og at dette statslige kompetencecenter får tillagt en lovfæstet ret til at etablere regionale statslige kompetencecentre
- at finansieringen af det statslige kompetencecentersystem tilvejebringes via en egentlig statsbevilling - takstfinansiering via rekvirering af ydelser fra kommunerne skal alene finansiere en mindre del af det statslige kompetencesystem. Staten vil kunne tilvejebringe finansieringen, via dels de statsbevillinger der foreligger, dels de bloktilskud der i dag ydes amterne til etablering af et synsfagligt miljø. Det kan således oplyses, at amterne - ud fra egne oplysninger - anvender ca. 250 mio. kr. om året til vedligeholdelse af det synsfaglige miljø på amtsligt niveau
- at kommunerne får pålæg om at købe ydelser til blinde og svagsynede via de regionale statslige kompetencecentre, med mindre en kommune har en sådan størrelse, at de selv kan etablere tilbud til blinde og svagsynede borgere - tilbud som opfylder kvalitets- og servicekrav fastsat af det statslige kompetencecenter
- at de 5 specialplejehjem for blinde og svagsynede i Danmark samt institutionerne for beskyttet beskæftigelse for blinde og svagsynede Brødegård, Blindes Arbejde m.v. bliver underlagt de regionale statslige kompetencecentre eller det centrale statslige kompetencecenter

- at den uvildige konsulentordning for blinde og svagsynede, som i dag administreres af Dansk Blindesamfund og som finansieres som en forsøgsordning frem til og med 2005 gøres permanent
- at det statslige kompetencecentersystem skal kunne yde rådgivning til såvel borgere, kommuner som andre statsinstitutioner med henblik på at sikre den nødvendige faglighed i forbindelse med den overordnede sektoransvarspolitik
- at blinde og svagsynede borgere i Danmark - udover at betragte deres kommune som den primære samarbejdspart - gives ret til at kontakte det statslige faglige miljø direkte
- at de ordninger - blindekonsulentordningen, småbørmskonsulentordningen, og lignende - som staten i de seneste 1½ år har udlagt til amterne hævtages og etableres som tilbud under det statslige kompetencecenter
- at ingen tilbud til løsningen af blinde og svagsynedes behov etableres som fælleskommunale aktiviteter
- at der sikres reel brugerindflydelse på såvel etableringen som driften af det statslige kompetencecenter

Jeg skal ikke nærmere dokumentere hvorfor de ovenfor nævnte tiltag er bydende nødvendige for at acceptere Regeringens udspil til ny struktur, idet argumentationen for et stærkt fagligt miljø på blinde- og svagsynsområdet klart er dokumenteret i flere analyser igennem de seneste 5 år og er endvidere underbygget i Dansk Blindesamfunds høringssvar af 31. marts 2004; men det er meget vigtigt, at hele denne dokumentation bliver bærende for arbejdet i de kommende udviklingsråd. Blinde- og svagsynsområdet er et område med højt specialiserede tilbud til en lille gruppe af medborgere som på grund af handicappets karakter har meget forskellige behov."

Disse krav, som i div. svarbreve - blandt andet fra Statsministeren og Socialministeren - i væsentligt omfang blev imødekommet, må nu sikres indført i de love, som endelig udmønter strukturreformen. De ovenfor anførte krav, som Dansk Blindesamfund har fremsat over for regeringens medlemmer, er minimumsbetingelser for, at vor organisation kan tiltræde kommende lovgivning.

Det er Dansk Blindesamfunds inderlige håb, at vore ønsker til den fremtidige struktur af det danske forvaltningssystem nu bliver hørt og at vi som organisation for blinde og svagsynede i Danmark bliver inddraget i de afsluttende forhandlinger om den endelige konkretisering af den følgelovgivning, som udspringer af strukturreformen.

Jens Bromann
Landsformand for Dansk Blindesamfund

Institutionsstyrelsen
Undervisningsministeriet

IS-1K2.post@uvm.dk

07-01-2005
Sagsnr.: 132835

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område

Dansk Byggeri afgiver hermed sine bemærkninger til tre grupper af forslag til lovændringer fra Institutionsstyrelsen:

- Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde o daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område
- Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelse til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love
- Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelser og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemfaglige videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

På bygge- og anlægsområdet findes inden for nogle lønmodtagergrupper en del medarbejdere med læsevanskeligheder, som kan få større udbytte af uddannelse og efteruddannelse i kombination med støtteundervisning. Dansk Byggeri kan derfor tilslutte sig, at det gennem ændringerne sikres, at der ikke opkræves deltagergebyr ved deltagelse i undervisning for ordblinde og voksne med læsevanskeligheder.

Dansk Byggeri ser frem til, at institutioner med gymnasiale uddannelser og voksenuddannelsescentre bliver selvejende institutioner i et statsligt regi parallelt med institutionerne for erhvervsrettet uddannelse. Det skaber forventning om en større ligestilling mellem især ungdomsuddannelserne. Det vil dog samtidig kræve, at de erhvervgymnasiale uddannelser repræsenteres, når regionsrådene fordeler ansøgere.

Endelig synes de foreslåede bestemmelser om regionsrådenes koordination af udbud at være uklare i forhold til kompetencen hos bestyrelserne for de selvejende institutioner og kompetencen hos de faglige udvalg og Rådet for de grundlæggende Erhvervs-

rettede Uddannelser, når det drejer sig om udbud af f.eks. grundforløb på erhvervsuddannelserne i regionalt og nationalt perspektiv. Dansk Byggeri vil derfor anbefale, at bestyrelsernes og de centrale udvalgs kompetence fastholdes af hensyn til sammenhængen mellem udbud og arbejdsmarkedets behov.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Marie-Louise Deth Petersen

Undervisningsministeriet
Att: kontorchef Birgitte Ammitzbøll
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

6. januar 2005
InM

Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Undervisningsministeriet har udbedt sig bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag af 1. december 2004. DI takker for denne mulighed, men kan meddele, at vi ikke har bemærkninger hertil, idet der dog henvises til DI's bemærkninger til betænkningen fra Strukturkommissionen (nr. 1434, den 5. april 2004).

Med venlig hilsen

Inge Steen Mikkelsen
Uddannelseskonsulent

DANSKE ORKESTERDIRIGENTER

Bente Schindel, formand

Bakkevej 10a

2830 Virum

Tlf.: 45411996

Fax: 45411997

Mobil 29647040

Mail: danskeorkesterdirigenter@webspeed.dk

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
IS-IK2.post@uvm.dk

København den 7. januar 2005

Vedr. "Lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område ("Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen")

Danske Orkesterdirigenter vil i forbindelse med høringsrunden vedr. ovennævnte gerne gøre opmærksom på problematikken omkring den korte høringsfrist. Foreningsdemokrati tager tid, og det er derfor utilfredsstillende at skulle give svar med så kort frist.

Derudover vil Danske Orkesterdirigenter tage ændringsforslagene til efterretning som konsekvensændringer i forbindelse med kommunalreformen og den deraf følgende afskaffelse af amterne.

Danske Orkesterdirigenter vil dog benytte lejligheden til at beklage de ændringer, der er sket i de senere år på folkeoplysningsområdet, nemlig i forbindelse med ændring af loven i 2002 (med virkning for tilskud fra finansåret 2003), hvor beløbet til aflønning af lærere og ledere blev sat ned fra 2/3 af den enkelte folkeoplysende forenings udgifter til 1/3. På den baggrund vil vi opfordre til, at støtten til den folkeoplysende voksenundervisning atter hæves i erkendelse af områdets vigtighed for et aktivt medborgerskab.

Danske Orkesterdirigenter vil derudover gøre opmærksom på, at det – især i forbindelse med Regeringens planer om øget borgerindflydelse efter kommunalreformen - er vigtigt igen at gøre folkeoplysningsudvalgene lovpligtige.

Venlig hilsen
Bente Schindel,
formand for Danske Orkesterdirigenter

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen,
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

**DE DANSKE
SKYTTEFORENINGER**

Vingsted, den 7.1.2005

Høringsvar til lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område – J.nr. 2004-3450-4

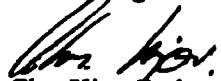
De Danske Skytteforeninger har ved ministeriets skrivelse af 1.12.2004 modtaget lovforslag til høringsudtalelse. I anledning heraf skal vi bemærke følgende:

I relation til folkeoplysningsloven har en række af vore amtsforeninger i medfør af den nugældende lov og kommunalfuldmagten modtaget diverse tilskud fra amtskommunerne, hvilket er af største betydning for disse regionale enheders mulighed for at agere. Det er derfor med tilfredshed, at vi har noteret os, at lovforslaget indeholder den fornødne lovhjemmel til, at der også fremover kan ydes sådan økonomisk støtte. Den i lovforslaget valgte løsning med, at det er den såkaldte administrationskommune, der kan støtte disse regionale enheder - i lovforslaget betegnet distriktsforeninger - og som skal sikre aftaler med øvrige berørte kommuner, kan således tiltrædes.

Vi har i øvrigt noteret os, at lovforslaget herudover indebærer en videreførelse af de nugældende bestemmelser i folkeoplysningslovens § 45, stk. 2 og 3, dvs. med pligt til at yde lokaletilskud efter lovens regler herom, og med mulighed for at yde andet tilskud til foreningsarbejdet for børn og unge efter reglerne herom.

De Danske Skytteforeninger kan således tiltræde de intentioner, der fremgår af lovforslagets bemærkninger, samt den måde intentionerne er reguleret på i selve lovforslaget.

Med venlig hilsen

Chr. Kjær Pedersen
Landsformand

Steen F. Andersen
Generalsekretær

Institutionsstyrelsen
Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

København den 07-01-2005
J.nr.: 70-022

Sendt til IS-IK2.Post@uvm.dk

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område (Konsekvensændringer)

Det Centrale Handicapråd og Center for Ligebehandling af Handicappede har med tak modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre lov på Undervisningsministeriets område.

Vi har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Ane Esbensen

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

6. januar 2005

Det Kommunale Kartels høringsvar til Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.

Undervisningsministeriet har den 1. december 2004 sendt Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

DKK har anmodet om bemærkninger fra medlemsforbundene, og har modtaget vedlagte bemærkninger fra Forbundet af Offentligt Ansatte, som hermed overbringes Undervisningsministeriet.

Med venlig hilsen

Claus Wendelboe
Udviklingschef

Det Kommunale Kartel varetager interesserne for 17 LO-forbund, der organiserer 400.000 medarbejdere i kommuner og amter

Staurings Plæde 1-3, 4. T/ +45 3370 1300 W/ www.dkk.dk
DK-1607 København V F/ +45 3370 1333 E/ dkk@dkk.dk

**FORBUNDET AF
OFFENTLIGT ANSATTE**

**OFFENTLIGT ANSATTES
ARBEJDSLØSNEDSKASSE**

DKK
Sekretariatet
Att.: Claus Wendelboe
Stauings Plads 1-3, 4.
1607 København V

22. december 2004
J.nr.: 04/001/02199-10.61.01
DK/perl/clac
Deres ref.: Claus Wendelboe

Vedr: Lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Bidrag til DKK's høringsvar på ovenstående lovforslag

Forbundet af Offentligt Ansatte takker for muligheden for at afgive bemærkninger i forbindelse med høring af ovennævnte lovforslag.

Forbundet af Offentligt Ansatte ønsker indledningsvis at udtrykke utilfredshed med den hast regeringen har valgt at gennemføre lovgivningen på. Det betyder, at lovgivningen ikke bliver gennemtænkt og til tider sjusket. Vi kunne godt ønske, at regeringen vil gå mere i dialog med medarbejderorganisationerne om medarbejdernes fremtidige vilkår, mere end det er tilfældet. FOA havde gerne set, at regeringen havde søgt et bredere og et mere stabilt flertal i folketinget for reformen for dermed at skabe holdbare og trygge rammer for reformprocessen og den fremtidige struktur.

FOA er enig i, at en reform af den offentlige opgavefordeling skal gennemføres, men den lovgivning, vi bliver præsenteret for, er i mange tilfælde et udtryk for en øget central og ministeriel styring. Det betyder, at offentligheden ikke har et reelt indblik i de ændringer, der kommer til at ske i forbindelse med kommunalreformen og dermed også ringe indflydelse på forandringen af den offentlige sektor.

Kommunalreformen gennemføres på et usikkert grundlag.

Forbundet af Offentligt Ansatte deltager gerne i en god og konstruktiv dialog om lovforslaget og kommunalreformens udmøntning generelt. Vi er interesseret i, at vi også i fremtiden har en bæredygtig offentlig sektor.

FOA
Stauings Plads 1-3
1790 København V

Telefon 46 97 26 26
Telefax 46 97 23 00

E-post adresse, Forbund: foa@foa.dk
E-post adresse, A-kassen: oaa@foa.dk

Giro 8 01 47 95
Medlem af LO

Bemærkninger til lovforslaget

Indledningsvis skal siges, at lovforslagene indeholder en række nødvendige tekniske ændringer i forskellige love som følge af kommunalreformen.

Forslaget overfører amternes aktiviteter, tilskud og kompetencer på produktionsskole- og folkeoplysningsområdet til kommunerne, ligesom amternes AER-indbetalinger overtages af de institutioner og myndigheder, som det amtslige personale overgår til.

3.1 Ændring af lov om produktionsskoler

Det er FOA's vurdering, at decentraliseringen/overførslen til kommunerne giver mulighed for et bedre match mellem behov og udbud. Produktionsskolernes tilknytning til kommunerne medfører stringens i forhold til aktiviteterne i de nyetablerede Ungdommens Uddannelsesvejledninger i kommunerne.

3.2 Ændring af folkeoplysningsloven

FOA finder det fornuftigt at kommunerne fremover overtager hele finansieringen af udgifterne til folkeoplysningsloven, idet styringen af området i forvejen varetages af primærkommunen.

3.6 Ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion

Det er en naturlig konsekvens af kommunalreformen, at den amtslige bidragsbetaling til AER fremover overtages af de institutioner og myndigheder, som det amtslige personale vil overgå til.

4 Økonomiske konsekvenser

FOA finder, at de økonomiske konsekvenser af de tekniske justeringer bør følges nøje. Således at disse ikke afstedkommer unødige forringelser i forhold til intensionerne i den oprindelige lovgivning.

Med venlig hilsen

Per Lange
Faglig Chef

Claus Cornelius
Chefkonsulent

Høringsvar

DFIF

**Dansk
Firmaidrætsforbund**

Dato 4. januar 2005

Undervisningsministeriet
Att.: Irene Holse
Frederiksholms Kanal 25
DK-1220 København K.

**Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen
på Undervisningsministeriets område**

Dansk Firmaidrætsforbund takker for muligheden for at kommentere forslaget.

Dansk Firmaidrætsforbund ser med tilfredshed på de løsningsmodeller, der er fundet for at bevare status quo for kommunalbestyrelserne og de folkeoplysende foreninger.

Vi havde frygtet, at lokaler, herunder idrætshaller og andre haller samt udendørsanlæg der overgik fra amtslige institutioner til statsligt selveje ville udgå af lokaleanvisningsforpligtelsen, men sådan gik det heldigvis ikke.

Vi hilser ligeledes velkomment at forpligtelser i gældende lovs § 45 for amtsrådene til at anvise lokaler m.v. og yde lokaletilskud skal videreføres af kommunalbestyrelserne.
Vi finder også løsningen for at fastslå de amtslige foreningers kommunale tilhørsforhold helt i orden.

Med venlig hilsen

Formand
Peder Bisgaard
Email bis@dfif.dk

Idræt | Motion | Samvær

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
IS-IK2.post@uvm.dk
Att.: Fuldmægtig Irene Holse

Dansk
Oplysnin
gs
Forbund

21.december 2004

Høringssvar 2004

Høringssvar over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen - folkeoplysningsloven.

Dansk Oplysnings Forbund takker for muligheden for at afgive høringssvar om forslag til ændring af Folkeoplysningsloven, som konsekvens af kommunalreformen.

Vedr. den folkeoplysende voksenundervisning konstaterer DOF med tilfredshed at de foreslåede ændringer omkring lokaler i hvert fald sikrer samme adgang til lokaler som tidligere.

DOF så gerne en udvidet adgang til anvisning af egnede lokaler til voksenundervisning, således at denne anvisning også omfattede selvejende institutioner, hvis indretning er sket til voksenundervisning og hvis finansiering er fuldt ud offentlige eller hvor det offentlige giver tilskud til driften.

Der er de fleste steder i landet et udtalt behov for egnede lokaler, og folkeskolernes øgede tilpasning af indretning til opfyldelse af børns behov - fx stole og borde tilrettet den enkelte elev - gør det mere og mere vanskeligt at anvende disse lokaler til voksenundervisning.

Samtidig er standarden på folkeskoler stærkt faldende og der opleves urengjorte lokaler med dårlig indretning til voksne. Sammenfaldende med den stærkt stigende egenbetaling sættes behovet for egnede lokaler i et endnu stærkere relief.

Endvidere er det uheldigt at der indføres "anvisning i prioriteret rækkefølge", hvilket kan gøre det endnu vanskeligere for den folkeoplysende voksenundervisning at opnå anvisning af egnede lokaler andre steder end på de dårligt egnede folkeskoler.

Vedr. Daghøjskoler er det tilfredsstillende at staten yder tilskud i samme omfang som amtskommunerne har gjort tidligere, således at skolerne vil få et forøget kommunalt tilskud. Det anbefales dog, at statstilskuddet øremærkes til daghøjskolerne, således at de er sikret samme tilskud som hidtil.

Kongensgade 66,2
5000 Odense C
Telefon 7020 6020
Telefax 6617 7262
www.danskoplysning
.dk
post@danskoplysning
g.dk

Med venlig hilsen

Ingolf Christensen
Landsformand
Dansk Oplysnings Forbund

· Johanne Marie Bjerre
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

den 7. januar 2005
J.nr. 4349.22 [10.21.1] SL/sih/kt

Høringer vedr. strukturlovforslag for uddannelsesområdet

Hermed følger et samlet høringssvar fra De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) til de 4 lovforslag, som er blevet fremsat på Undervisningsministeriets område i forbindelse med strukturreformen.

Myndighedsstruktur, formelle ansvarsfordelinger

Der er næppe tvivl om, at større kommuner kan og bør løse flere specialundervisningsopgaver i forhold til børn og unge med handicap, samt at et øget kommunalt specialundervisningsansvar kan bidrage til at øge rummeligheden i folkeskolen.

Samtidig er det klart for DSI, at kommunerne ikke kan eller bør løse alle specialundervisningsopgaver i forhold til børn og unge med handicap. Der er undervisningsopgaver, som bedst løses i nationalt eller regionalt regi.

Der er derfor et stort behov for på et tilstrækkeligt og veldokumenteret grundlag, at få afklaret, hvor niveauet for arbejdsdelingen mellem stat, region og kommune bør placeres, før der træffes endelig beslutning herom.

Overordnet er det derfor DSI's vurdering, at overleveringen af specialundervisningsområderne fra amterne til kommunerne, går alt for hurtigt, og at fokuseringen på struktur gør, at der ikke er den fornødne opmærksomhed på, om undervisningen for børn og unge med handicap får det stærkt tiltrængte kvalitetsløft – endsige kan holde den nuværende kvalitet.

Struktur og indhold er ikke adskilt. En given struktur kan understøtte eller sabotere et godt indhold eller en kvalitetsudvikling.

DSI mener derfor, at der er behov for et grundlæggende analysearbejde forud for, og en længere periode til overlevering fra amter til kommuner, end der er lagt op til i lovforslagene.

For DSI er det også klart, at det nødvendigvis må være en uadskillelig del af strukturreformen at se på bibeholdelsen og udviklingen af kvaliteten i tilbuddene på undervisningsområdet for børn og unge med handicap. Meget mangler i forhold til indsatsen i dag, hvis kvaliteten skal løftes op til det lovgivningsfastsatte og dermed politisk ønskede niveau. En udviklings- og undervisningsindsats er nødvendig såvel centralt som regionalt og lokalt.

Konkret vil DSI derfor foreslå, at den glidende decentralisering fra region til kommune af specialundervisningen for børn og unge med handicap, sker efter sammenlignelige principper, som er foreslået på det sociale område, hvor opgaver overføres i takt med, at kommunerne specifikt anmoder om at modtage dem og ser sig i stand til at løse opgaven kvalificeret – og i dialog med ministeriet, Kontaktudvalget og De Regionale Udviklingsråd.

For DSI er det vigtigt at understrege, at samme fremgangsmåde ud fra sammenlignelige behov og problemstillinger, skal vælges i forhold til decentraliseringen af voksenspecialundervisningen fra amter/regioner til kommuner.

Det skal her igen understreges, at DSI ikke finder det fagligt forsvarligt at placere så store dele af ansvaret for og implementeringen af opgaveløsningen af specialundervisning for voksne i kommunerne, som besluttet af forligspartierne bag strukturreformen.

For DSI er det også vigtigt at påpege, at der i lovforslagene klart mangler en fremadrettet løsning, som på en tilstrækkelig måde sikrer eksistensen af og kvaliteten i voksenspecialundervisningen på kommunikationscentre.

I det nuværende forslag vil der opstå uhensigtsmæssige situationer, hvis ikke aftalegrundlaget ændres, så det forebygges, at en eller flere store kommuner i en region – i strid med andre kommuners interesser – ønsker at trække sig ud af samarbejdet. Takstbetalingen må kombineres med objektiv statslig finansiering, så den samlet finansierer og styrker regionernes udviklingsincitamenter.

For DSI er det meget uklart, hvilke overvejelser, der ligger bag lovforslagenes fordeling mellem regionale og kommunale specialundervisningstilbud for voksne og vidtgående tilbud til børn og unge med handicap. Det er DSI's klare forventning, at der snarest igangsættes en kortlægning over, hvilke opgaver, der specifikt ligger i de enkelte institutioner. Vi forventer herefter, at institutionerne vil blive placeret i hhv. regioner (som lands- eller landsdelsinstitutioner) eller kommuner i forhold til deres opgaveportefølje. Særligt, hvad angår undervisningstilbud til børn med ADHD og autisme, finder vi, at der bør placeres opgaver på regionalt niveau.

Hvad angår Skolen på Kastelsvej bør den placeres på samme niveau, som de øvrige lands- og landsdelsdækkende tilbud, mens Børneklinikkens rådgivning og vejledning bør placeres som en af skolens opgaver, således at viden og kompetencer samles. Den viden, kompetence og ekspertise, der er i skolens rådgivning og vejledning, bør naturligt være en del af VISO. Børn, som er blevet opereret med cochlear implant, bør omfattes af VISO og lands- og landsdelsdækkende tilbud i fornødent omfang.

Vi har forstået, at Skolen på Kastelsvej først var tænkt placeret i det regionale niveau og siden er flyttet tilbage til Københavns Kommune. Vi kan på ingen måde se det hensigtsmæssige eller den faglige begrundelse i at bevare skolen i kommunalt regi. Kun en lille andel af skolens elever bor i Københavns Kommune, og erfaringerne viser, at forældrene til de øvrige børn ikke oplever samarbejdet omkring at have børn i en skole under Københavns Kommune som uproblematisk. Hvorimod samarbejdet med skolen er udmærket. Vi ønsker, at Undervisningsministeriets tilsynsforpligtelse for specialskoler opretholdes – også når disse overgår til kommunalt niveau.

Det er endvidere et klart ønske fra DSI, at KVIS II forlænges på et tilstrækkeligt fagligt og økonomisk niveau og bliver en slags sparringspartner for de regionale udviklingsråd, ligesom KVIS II bør fungere over en længere periode for at få de amtslige specialskoler for børn og unge med handicap mere ind i udviklingen – skoler, som for manges vedkommende beklageligvis hidtil ikke har deltaget nævneværdigt i KVIS I.

Den revision af specialundervisningsområdet, som skulle finde sted i 2004-05, ophæves efter forslaget. Vi vil i stedet foreslå, at revisionen flyttes til 2008-09. En revision i 2008-09 bør bl.a. også benyttes til at rette de uhensigtsmæssigheder, der er for, hvornår der kan gives støtte til elever på private grundskoler. En ændring af dette regelsæt skal sikre, at børn, som har et handicap, og deres forældre har samme frie valg af skole, som andre.

Det er væsentligt, at undervisningsområdet følges og kvalitetsevalueres løbende. Derfor er det også nødvendigt, at de regionale udviklingsråd er forpligtet til at afgive årlige beretninger til Undervisningsministeriet og Folketinget om specialundervisningsområdet og indsatsen for, at børn med behov for specialtilrettelagt undervisning kan følge undervisningen i kommunens skoler. Det er ikke nok, at udviklingsrådene alene forpligtes til at afgive årlige beretninger via sociallovgivningen, da det er Undervisningsministeriet, som har og skal have sektoransvaret. Beretningsforpligtelsen på uddannelsesområdet bør også fremgå af lovgivningen vedrørende uddannelsesområdet.

For DSI er det utrolig vigtigt, at strukturreformen resulterer i forbedringer for personer med handicap. Derfor er det vigtigt, at der skabes et statistisk grundlag, som bredt set beskriver tilstanden i dag – og derved giver mulighed for, som der er behov for, kvalificeret at beskrive udviklingen fremover. Dette kan evt. ske via inddragelse af De Regionale Udviklingsråd, VISO m.v.

PPR og VISO

Med flytningen af det fulde myndighedsansvar for specialundervisningen af børn og unge med handicap til kommunerne, er det nødvendigt, at PPR styrkes betydeligt i forhold til deres faglighed og kapacitet. Det er nødvendigt, at PPR bliver mere synlige på skolerne som inspiratorer og supervisorer. Samtidig kan vi konstatere, at der ofte er en alt for lang ventetid på at få en udredning i forhold til, hvilken undervisning et barn har behov for. Hvis kommunerne til fulde skal leve op til sin myndighedsforpligtelse, og en øget undervisningsforpligtelse i forhold til ALLE børn, så skal ventetiderne for udredning i PPR m.v. væsentligt ned.

Vi har desværre måttet konstatere, at PPR ikke altid har den fornødne viden om, hvilken undervisning børn og unge med handicap har behov for. Der er simpelthen ikke kvalitet nok i udredningerne, hvor der er tale om børn med mere komplicerede og komplekse problemstillinger. Derfor er det nødvendigt, at der bliver mulighed for, at VISO foretager udredninger i de komplicerede og komplekse sager i forbindelse med uddannelse – både, når det handler om børn, om unge og om voksne.

For DSI er der ingen tvivl om, at et bredt funderet, helhedsorienteret og velfungerende VISO, som bl.a. også dækker undervisningsområdet, er den afgørende forudsætning for strukturreformens gennemførelse.

VISO vil kunne sikre, at den udredning, der gives på såvel uddannelses- som social- og hjælpemiddelområderne, trækker i samme retning og er af ensartet kvalitet og indhold. Det vil ikke være hensigtsmæssigt for udviklingen af kvalitet eller for samarbejdet mellem borger og PPR og VISO, hvis den samme borger skal have ydelser flere steder fra til aktiviteter, som kræver samme (type) hjælpemidler, compensation og arbejdsteknik.

I forhold til undervisning, fritidsaktiviteter og gøremål i hjemmet vil der ofte være et vist sammenfald – såvel, som der ofte vil være et sammenfald i forhold til beskæftigelses- og sundhedsindsatsen.

Specialskolerne – nationale, regionale eller kommunale – skal indgå som vidensenheder i VISO. Det vil være en sikring af, at der er en central opsamling af viden for undervisning af børn med særlige behov.

Det er også DSI's vurdering, at VUC's ordblindeundervisningssektioner, kommunikationscentre samt kommunale voksenspecialundervisningscentre/institutioner skal bidrage til VISO-samarbejdet med systematiserede erfaringer, viden og effekt af undervisningen. Alt sammen for at bidrage til udviklingen af kvaliteten i specialundervisningen, uanset hvor denne er forankret.

Desuden bør der ændres i lovgivningen omkring lærernes grunduddannelse og efteruddannelse. ligesom forskningen i specialpædagogik bør opprioriteres kraftigt. Dette bør ske i erkendelse af, at de lande, som vi sammenligner os med, og som har gennemført en ændret

ansvarsfordeling og lagt større tyngde lokalt, også er lande, der har en læreruddannelse og efteruddannelse, hvor de specialpædagogiske elementer er vægtet højere, end det for tiden er tilfældet i de danske uddannelser.

VISO skal være en mulighed, som kommunen kan vælge at benytte, og VISO skal være en mulighed, som borgeren kan vælge at benytte. Hvis borgeren tidligere har fået støtte til udredning via VISO, eller borgeren af andre grunde mener, at alene VISO har den fornødne ekspertise til at foretage en kvalificeret udredning, så skal borgeren kunne henvende sig direkte der. VISO skal ikke tage sig af alle problemstillinger, men kun de særlige, og VISO har derfor mulighed for at henvise personen tilbage til udredning, f.eks. i PPR eller på uddannelsesinstitutionen.

Sektoransvaret skal bibeholdes, da det er en afgørende forudsætning for en effektiv indsats til fordel for personer med handicap, og Undervisningsministeriet skal være en betydelig aktør i forhold til VISO. Undervisningsministeriet skal derfor både være placeret i VISO's ledelse med en repræsentation med rimelig tyngde, ligesom Undervisningsministeriet skal bidrage økonomisk til VISO på et fornuftigt niveau.

Det er nødvendigt at indrette ordningerne således, at det er sektoren, der har hovedansvaret inden for egne ordninger, men samtidig således, at den nødvendige tværsektorielle viden inddrages og benyttes, således at løsningerne får den højest tænkelige kvalitet (hvilket ofte ikke er ensbetydende med, at det er den dyrest tænkelige løsning).

Finansiering og forsyning

DSI finder klart, at snitfladen mellem opgaveløsningen i hhv. kommunalt og regionalt regi ligger for højt og tilfældigt i forhold til, at opgaverne kan løses fagligt forsvarligt. Vi undrer os f.eks. over den tilsyneladende tilfældige løsning, at Kirkebækskolen skal være kommunalt drevet, finansieret og administreret, mens Geelsgaardsskolen skal være regionalt drevet. De bør begge være regionalt placeret. Ligeledes ønsker vi, at skoler, der underviser f.eks. børn med betydelig grad af ADHD og autisme, driftsmæssigt skal lægges i det regionale regi.

For DSI er det vigtigt, at undervisningsopgaver vurderes i forhold til deres krav til specialisering og herefter placeres i det regi, hvor der er de bedste muligheder for at løse opgaven bedst. Derfor opfordrer vi til, at undervisningsområdet analyseres med henblik på forud at etablere det bedste beslutningsgrundlag for den rette organisatoriske placering.

Kommunal visitering, finansiering og efterfølgende regional forsyningsforpligtelse – det er modellen for løsning af alle de undervisningsopgaver, som anses for at være for specialiserede til en fuldt ud kommunal løsning. Det er undervisningsministeren, som skal udstede bekendtgørelser for alle de områder, hvor dette bliver tilfældet: Kommunikationscentrenes aktiviteter, særlige regionale undervisningstilbud for børn m.m. For at sikre den bedste regulering heraf, er der behov for, at Folketinget udsteder nogle retningslinier herfor.

For DSI er det afgørende, at finansieringen af regionale special- og voksenundervisnings-tilbud indrettes, således at stabilitet og udvikling fremmes mest muligt og kassetænkning forebygges mest muligt. Det sikres kun via et gennemsigtigt betalingssystem baseret på den rette blanding af statslig objektiv og kommunal takstfinansiering – som sikrer mulighed for forebyggelse af ventelister, den rette udvikling og et vist konkurrenceelement.

DSI er enig i, at større kommuner kan etablere og drive flere specialiserede tilbud, end det er muligt i dag, men skal samtidig advare imod, at kommuner ensidigt kan beslutte selv at "tage over". DSI vurderer, at sådanne beslutninger altid skal træffes på et oplyst og diskuteret grundlag, f.eks. i dialog med Undervisningsministeriet eller De Regionale Udviklingsråd.

Det er fint, at kommunerne én gang årligt skal udmelde, hvad de det kommende år forventer at bruge af regionale tilbud. Det er imidlertid ikke alle behov, der kan forudses for det kommende år. Det er vigtigt at sikre, at nye behov, der ikke har kunnet forudses, alligevel kan tilgodeses med en specialiseret indsats. Det kan f.eks. være få meget komplicerede enkeltsager, der kræver en helt individuel placering. Vi er til tider nede på meget små størrelser, og for meget særlige tilbud er der måske ikke engang en person med særlige behov pr. årgang.

Det forudsætter efter DSI's vurdering, at regionerne skal kunne udvikle og opretholde et vist beredskab i forhold til at kunne imødekomme ændringer af kommunernes udmeldte efterspørgsel. Det skal være således, at mennesker med handicap altid og hurtigt kan få adgang til det rette tilbud, som visitationen peger på.

Det forudsætter efter DSI's vurdering også, at regionerne skal gives mulighed for, med udgangspunkt i deres erfaringer eller forventninger, at tage initiativ til udvikling af nye tilbudstyper, som de vurderer, der er behov for, men som kommunerne endnu ikke har efterspurgt.

Selvom der er tale om årlige rammeaftaler i forhold til forventet forbrug, bør det også sikres, at samarbejdsaftalerne har en langt længere tidshorisont. Det kan være svært for regionerne at fastholde og udvikle de enkelte tilbud, hvis de hele tiden – årligt – er truet af ændring/lukning.

Det vil endvidere være et problem for fagligheden i tilbuddene og for regionernes drift, hvis f.eks. én større kommune i regionen kan melde sig ud af det regionale specialiserede samarbejde og etablere egne løsninger for egne borgere.

DSI mener, at forventet efterspørgsel skal meldes ud årligt, mens aftaler om samarbejde altid skal være bredest mulige og have en løbende varighed på mindst fire år.

DSI mener endvidere, at f.eks. opsigelser af samarbejdsaftaler m.v. altid skal forelægges Undervisningsministeriet og De Regionale Udviklingsråd.

Der skal i tilknytning hertil stilles krav om et tæt samarbejde med de berørte borgere og deres organisationer, f.eks. via De Regionale Udviklingsråd.

DSI er fortsat principiel modstander af kommunale fællesskaber og finder det nødvendigt, at der opstilles gennemsigtige, afbalancerede og ensartede kriterier og regler for, hvordan kommuner benytter voksen- og specialundervisningspladser hos hinanden. Disse kriterier og regler skal klart beskrive, hvordan kommuner kan og skal købe eller forpligtes til at udbyde pladser. I denne sammenhæng skal brugerens retssikkerhed og muligheder for at klage fastlægges. Det må ikke være uklart, hvordan det fungerer, når et barn undervises i nabokommunen, og barnet og/eller forældrene ikke er tilfredse med tilbuddet. Fælleskommunale ordninger må struktureres således, at f.eks. barn og forældre ikke mister overblik og indflydelse, og der skal være klarhed både på uddannelsesinstitutionen og i de kommunale forvaltninger om kompetence og ansvar.

Voksenspecialundervisningen

Voksenspecialundervisning er ikke det samme som specialundervisning for børn og unge med handicap. Det skal derfor fremgå af lov eller lovbemærkninger, at voksenspecialundervisningen skal foregå i et voksenpædagogisk miljø. Det er DSI's vurdering, at når voksenspecialundervisningen risikerer at ligge som det eneste voksenundervisningsområde i kommunen (eller næsten, som det eneste undervisningsområde i en region), så er voksenspecialundervisningen i fare for at miste den voksenpædagogiske dimension. Det må forhindres gennem regler, opmærksomhed, efteruddannelse og links mellem de forskellige voksenområder.

Adgangen til voksenspecialundervisning må ikke blive mere bureaukratisk, end den er i dag. I den nuværende lovgivning har enhver borger ret til at henvende sig til en institution, der udbyder voksenspecialundervisning og få vurderet sit undervisningsbehov i forhold til institutionens kompetencer. Det er væsentligt, at denne ret bibeholdes i en ny struktur, hvor myndighedsansvaret for voksenspecialundervisning overtages af kommunerne, men hvor opgaven kan placeres andetsteds. Mange mennesker med behov for voksenspecialundervisning har ikke mod på, ressourcer til eller overblik til at finde vejen ind i voksenspecialundervisningen, når den går over kommunens sagsbehandler, ligesom der bliver tale om en unødvendig langsommelig proces, og en proces, hvor den kommunale sagsbehandler skal have overblik over egen kommunes, omegnskommunernes og regionstilbud på området.

En placering af voksenspecialundervisningen således, at indgangen bliver gennem kommunens socialforvaltning, er en svækkelse af sektoransvaret for voksenspecialundervisningen. Behovet for undervisning samt en vurdering af, hvilke resultater der kan opnås via undervisning, er en pædagogisk opgave. Ved at lægge denne opgave i socialforvaltningen risikerer man let, at vurderingen får et andet – socialt – fokus, og voksenspecialundervisningen

vil dermed som helhed få et andet fokus. For at bevare sektoransvaret og områdets fokus er det tvingende nødvendigt, at det fortsat er en mulighed at få en vurdering af undervisningsbehovet direkte på uddannelsesinstitutionen.

Med den foreslåede placering vil kommunikationscentrene overgå til regionerne, mens voksenspecialskolerne overgår til kommunerne. En del af voksenspecialskolernes undervisning er inden for samme områder som kommunikationscentrene. Ikke alle kommuner vil komme til at drive en voksenspecialskole. Visitation bliver en ny opgave for den kommunale sagsbehandler. Det er urimeligt at forestille sig, at sagsbehandleren kan have overblik over tilbud med parallelt indhold, men forankret i forskellige niveauer, og hvor kommunen ofte ikke råder over et eget tilbud.

For mange mennesker er det af stor betydning, at voksenspecialundervisningen kommer i gang hurtigt efter personen har fået et handicap. Dette gør det yderligere væsentligt, at udredningsopgaven er entydigt placeret og kan gennemføres hurtigt. Vi ønsker ikke, at der skal være risiko for udsættelse via en bureaukratisk forhandling mellem kommune og region.

Visiteringsopgaven kan fint bibeholdes hos skolelederen. Dog med den mulighed, at skolelederen henviser til udredning i VISO – eller, at borgeren selv henvender sig for udredning i VISO, når borgeren ved eller formoder, at der er behov for udredning herfra. Det er derfor væsentligt, at borgere med et betydeligt handicap og behov for voksenspecialundervisning, får adgang til at anmode om udredning hos VISO.

Der mangler viden om voksenspecialundervisningen. Det er væsentligt, at voksenspecialundervisningen kortlægges. Kortlægningen skal imidlertid ikke alene benyttes for at få lagt nye snitflader ind omkring, hvad der er undervisning, og hvad der er genoptræning. Kortlægningen skal i lige så høj grad bruges som arbejdsredskab for kontaktudvalg og regionale udviklingsråd, når de skal se på områdets udvikling og sikre, at der sker udvikling og ikke forringelser i service og kvalitet i forbindelse med den nye struktur.

Voksenspecialundervisningen er allerede nu tilrettelagt meget forskellig fra amt til amt. Forskelligheden er ikke alene affødt af positiv tilpasning til lokale forhold. Der er ofte tale om et tilbud, hvor der er mangler og forskelle, som er begrundet i, om der er politikere, ledere og lærere, som lige netop er optaget af ét bestemt fagfelt. Allerede i den nuværende struktur er betjeningen simpelthen for uens. Det vil blive mere forskelligt med en meget uens og nogle steder kommunal forankring af området. Her er det ikke muligt at adskille struktur og indhold. Kortlægningen skal benyttes til at sikre den fornødne udvikling, ensartethed og oprettelse af de manglende tilbud i regioner og kommuner, hvor de mangler.

Vi finder i øvrigt, at der er behov for en gennemgang af de nuværende amtslige institutioner, der giver voksenspecialundervisning inden for tale-, høre- og synsområderne. Det ser ikke ud til, at der er en linie i, hvilke institutioner, der på opfordring fra kommunerne skal drives af regionen, og hvilke, der skal drives af kommunerne. Vi vil anbefale, at "snittet"

lægges ens på landsplan, såvel af overskuelighed for brugeren, som for at sikre, at det landsdækkende net for opsamling og formidling af viden og resultater bliver sikkert og gennemskueligt. Desuden forekommer det ikke logisk eller sandsynligt, at en undervisning, som i en region, skal foretages af det regionale niveau, i en anden region kan eller skal foretages af det kommunale niveau.

Så vidt vi kan se, så fremgår det ikke af lovforslaget, men vi går ud fra, at de nuværende amtslige synskonulenter og deres opgaver placeres på de amtslige tale-, høre- og synsinstitutioner, der viderefører voksenspecialundervisningen.

DSI forventer endvidere, at aktører inden for tale-, høre- og synsområdet ses i sammenhæng med VISO.

Ungdomstilbuddet

Det er en særlig vigtig opgave at få kortlagt ungdomstilbuddet i regi af voksenspecialundervisningslovgivningen for at forebygge en negativ udvikling i forhold til adgang til og indhold af dette tilbud. De tilbud, som amterne har (haft), er af stærkt svingende længde og kvalitet – og nogle amter har slet ikke et sådan tilbud. Det er utilfredsstillende, at der ikke for længe siden er fundet en landsdækkende og permanent løsning med et relevant ungdomsuddannelses tilbud for de mange unge, der går i voksenspecialundervisningens ungdomstilbud. Den helt store gruppe her er unge udviklingshæmmede uden anden mulighed.

Det er særligt vigtigt, at ungdomstilbuddet overvåges og registreres med henblik på at sikre, at der ikke sker forringelser i forhold til indhold og udbredelse. Det meget uens tilbud, der findes i dag, kan ikke bære forringelser eller reduktion i adgang.

Vi mener, at den foreslåede organisering af ungdomsuddannelsen vil kunne medføre en betydelig forringelse af tilbuddet – desværre allerede over kort tid. Der bør være pligt til at etablere og fastholde et ensartet landsdækkende tilbud. Nu atomiseres tilbuddet på omkring 100 forskellige kommuner mod de tidligere 13 amter og de 3 særlige kommuner. Det betyder, at der er en stor risiko for, at ungdomstilbuddet nogle steder forsvinder, da der ikke er lovpligtig forpligtelse til at opretholde det.

I lovbemærkningerne er det uklart, om det er regionerne, der skal/kan udvikle ungdomstilbuddet. En meget stor del af ungdomstilbuddet bliver kommunalt, og vi går ud fra, at det er hensigten, at både kommuner og amter udvikler de ungdomstilbud, de hver især har, samt er opmærksomme på nye behov. Vi finder, at dette bør tydeliggøres.

Der skal etableres en ungdomsuddannelse, som er politisk, administrativt og økonomisk placeret på samme niveau, som andre ungdomsuddannelser. Tilbuddet skal være tre-årigt, og der skal være udstrakt mulighed for at lave et individuelt tilrettelagt forløb, hvor bl.a. moduler fra andre ungdomsuddannelser, daghøjskoler, praktikforløb eller specialtilrettelag-

te individuelle undervisningsforløb kan indgå. Vi betragter det som helt nødvendigt, at der bliver lavet en sådan indholdsmæssig følgelovgivning. Alt andet er diskrimination.

Vores ønsker om, at ungdomstilbuddet lovfæstes, og at muligheden for at tage en ungdomsuddannelse gøres ensartet på landsplan, understøttes af såvel rapporten fra Evaluering sinstitutet om voksenspecialundervisning, som af Amtsrådsforeningens evaluering af aktiviteterne på voksenspecialundervisningsområdet.

Specialpædagogisk støtte ved selvejende ungdomsuddannelser, VUC og SOSU-skoler i statsligt regi

Ved gymnasier, VUC, SOSU-skoler m.fl. skal der være mulighed for, at eleverne får specialpædagogisk støtte via en ordning i SU-styrelsen. Ordningen skal sikres økonomiske via finansloven og ekspertisen vedrørende specialpædagogisk støtte samles til gavn for den faglige kvalificering og en rationel anvendelse af de ressourcer, der er nødvendige til området.

Dette bør skrives klart ind i loven.

Ordblindeundervisning

Den specialpædagogiske støtte for den kompenserende ordblindeundervisning overføres til staten. Vi skal i den forbindelse foreslå, at også specialpædagogisk støtte til voksen efter- og videreuddannelser udbygges og systematiseres i samme enhed. VISO skal kunne fungere, som en del af og benyttes i sammenhæng med dette.

Det er væsentligt, at ordblindeundervisningen foretages ud fra de specialpædagogiske principper, der benyttes ved kommunikationshandicap. Ligeledes er det nødvendigt, at undervisningen udbydes af mange udbydere. Målgruppen er stor, og tilbuddet vil blive benyttet af flere, jo mere umiddelbar adgang, der er til undervisning.

Finansieringen er en akilleshæl ved denne undervisning. Kursister i VUC's ordblindeundervisning vil ofte være dyrere, end VUC's andre kursister. Derfor må det klart understreges, at VUC's midler til denne undervisning ikke kan flyttes til VUC's andre opgaver.

Brugerinddragelse

Vi ønsker relevant repræsentation fra såvel DSI, som direkte fra brugerne. Dette gælder, hvad angår regionale udviklingsråd, klageorganer, bestyrelser ved uddannelsescentre og institutioner.

Det er vores erfaring, at brugerinddragelse er afgørende for at sikre den rette udvikling.

Klageadgang – for børn og unge med handicap

Klageadgangen skal udvides. For børneområdet skal det være sådan, at der kan klages over al specialundervisning – uanset timetal. Ligeledes skal der kunne klages over anden specialpædagogisk støtte end undervisning – f.eks. hjælpemidler, materialer og tolkning. Det er urimeligt, at en afgørelse ikke kan påklages til et retssikrende organ, hvis den f.eks. er under 12 timers ugentlig specialundervisning.

Bestemmelsen om, at der alene er klageadgang for over 12 timers ugentlig specialundervisning kan betyde, at f.eks. klageadgangen for nogle enkeltintegrerede blinde børn bortfalder. Blinde børn, som har mange særlige hjælpemidler, særligt tilrettelagte materialer, men måske "kun" 10 ugentlige støttetimer, vil miste klageadgangen. Det er hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt, idet der er mange, som skal arbejde sammen, mange forskellige aspekter af undervisningen, som skal passe sammen, og dermed mange steder, hvor indsatsen kan gå galt, og der dermed også er et klagebehov.

Vi ønsker, at der oprettes regionale klagenævn med et landsdækkende klagenævn, hvortil sager, der er principielle eller generelle, kan ankes. Ligeledes må der være en hvis praksiskoordinering, der sikrer mod, at de regionale forskelle bliver for store. Regionale klagenævn vil sikre, at det ikke mere er kommunen, der skal behandle sager om kommunens tilbud. Samtidig vil et sådant system kunne fungere uden meget lange sagsbehandlingstider. Herved bringes undervisningsområdet i overensstemmelse med social- og beskæftigelsesområdet.

Efterkommes dette ønske ikke, så skal vi under alle omstændigheder anbefale, at der fremtidigt kan klages over enhver form for specialundervisning for børn og unge til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning. Bliver sagsmængden for stor til, at et enkelt klagenævn kan håndtere sagsmængden inden for rimelig tid, kan/skal der nedsættes parallelle nævn.

Af forslaget er det ikke klart, om forældre kan klage over, at deres barn modtager mindre end 12 timers specialundervisning direkte til Klagenævnet, eller om det vil være en klage til kommunen. Det bør være muligt at klage til Klagenævnet over, at et barn modtager mindre end 12 timer – dette vil være i tråd med, at forældre i den nuværende situation kan klage over, at deres barn ikke er visiteret til undervisning efter § 20, stk. 2 – dette alene en bemærkning til mulighederne for at klage til klagenævnet, således som muligheden er beskrevet i høringsmaterialet.

Så vidt vi læser lovforslaget i sammenhæng med lov om forpligtende kommunalt samarbejde, så er der en lille del af den specialundervisning for børn, der skal foregå i et forpligtende samarbejde, der ikke vil kunne klages over i Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Det drejer sig om den del af specialundervisningen, som er af varig karakter, men som er under 12 timer pr. uge, samt over den pædagogisk-psykologiske rådgivning i forbindelse

hermed. Det vil være hensigtsmæssigt at sikre, at snittet for undervisning i forpligtende kommunale samarbejder, og snittet for, hvornår det er muligt at benytte klagenævnet, som minimum ligger samme sted, som uden for de forpligtende samarbejder. Det er afgørende for retssikkerheden på området, at der ikke er nogle børn, som får undervisning i et forpligtende kommunalt samarbejde, og samtidig kun har klageadgang i den kommunale struktur.

Det skal være helt klart, hvilke klager i forhold til småbørn, som kan behandles hvor – og de skal have samme muligheder uanset bopæl.

Klageadgang – for voksne med handicap

For voksenspecialundervisningen ønsker vi samme mulighed. Begrænsningen, der siger, at der alene kan klages over retlige forhold ved voksenspecialundervisningen, må fjernes. Det SKAL være muligt at klage over vurderinger, over kvalitet og omfang, samt over den specialpædagogiske støtte og kompensation, der gives i tilknytning til undervisningen. En udvidelse af klageadgangen på området vil være med til at sikre den enkelte et kvalificeret tilbud, ligesom det vil være med til at sikre kvaliteten i voksenspecialundervisningen generelt.

Vi mener, at de samme regionale og landsdækkende klagenævne kan benyttes til både undervisning for børn, unge og voksne.

Ændres der ikke i modellen for klagenævnet, finder vi, at den sammensætning, der er foreslået i lovforslaget, er rigtig, og afspejler viden og repræsentation i forhold til de opgaver, som nævnet skal løse.

Korte erhvervsuddannelser

Som følgelovgivning bør sektoransvaret implementeres, hvad angår specialpædagogisk støtte og kompensation til de korte erhvervsuddannelser.

Overgangen mellem specialskoler og korte erhvervsuddannelser er besværliggjort af, at det ikke er tydeligt, hvilke kvalifikationer eleverne har, når de afslutter skolegangen på en specialskole – dette gælder både skoler, som underviser efter folkeskolelovens § 20, stk. 1 og 2. Eleverne, som afslutter skolegangen herfra, har derfor ikke tilstrækkelig mulighed for at dokumentere, at de har de fornødne færdigheder i forhold til at gå videre på en kort erhvervsuddannelse.

Vi skal benytte lejligheden til at foreslå, at DSI får plads i Rådet for Kortuddannede.

Folkeoplysning

Vi finder, at det vil være på sin plads at benytte ændringerne af lovkomplekset til at genindføre den obligatoriske repræsentation for handicaporganisationerne i folkeoplysningsudvalgene.

For os har det været tydeligt, at mange folkeoplysningsudvalg – uden handicaprepræsentation – ikke har haft det nødvendige blik for den særlige opgave, det er at lave folkeoplysning for mennesker med handicap eller således, at folkeoplysningen også kan benyttes af mennesker med handicap. Vi ser en sådan repræsentation som afgørende for at sikre den bredest mulige folkeoplysning og som værende i direkte forlængelse af FN's Standardregler for mennesker med handicap nr. 18.

Kort høringsfrist

Høringsprocessen for hele dette enorme lovarbejde er meget kort. Det tidspres, som ligger over hele processen, bekymrer DSI. Med den korte høringsfase har det været yderst vanskeligt for DSI's medlemsorganisationer at indgå i en uddybende dialog med deres medlemmer og relevante repræsentanter for derved at skabe sig et grundigt overblik over hele reformen, mulige konsekvenser og ikke mindst mulige faldgruber. Det medfører en stor risiko for at overse væsentlige problemstillinger for mennesker med handicap i de mange lovforslag.

Vi forbeholder os derfor ret til i den kommende tid at fremkomme med supplerende synspunkter, ligesom vi også forventer at blive inddraget i de videre forhandlinger om lovforslagene og justeringen af disse.

For spørgsmål og ønsker om yderligere oplysninger kan der rettes henvendelse til uddannelsespolitisk konsulent Signe Højsteen på e-mail: sih@handicap.dk eller tlf.nr. 3638 8530.

Med venlig hilsen

Stig Langvad
Formand

Bilag: Høringssvar fra Danske Døves Landsforbund, Ordblinde/Dysleksiforeningen i Danmark, HjerneSagen, Dansk Parkinsonforening, Dansk Epilepsiforening, Kirkebækskolen, Foreningen for Stammere i Danmark og Landsforeningen Autisme.

Pædagogisk Medhjælper Forbund
St. Kongensgade 79
1264 København K
telefon 33 11 03 43 E-mail: pmf@pmf.dk

Forbundet af Offentligt Ansatte
Stations Plads 1-3
1790 København V
Telefon: 4697 2626 E-mail: foa@foa.dk

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

6. januar 2005
j.nr. 04/001/02200-10.61.01
LDC/PERL/CLAC
Deres ref: Lone Isskov
Meyer

Vedr: Lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler mv.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Hermed fremsender Forbundet af Offentligt Ansatte og Pædagogisk Medhjælper Forbund vores fælles kommentarer og bemærkninger til ændring af ovennævnte lov. Forbundene har modtaget høringsbrevet den 1. december 2004.

I "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser", til nr. 2, 3. afsnit fremgår det, at PGU i dag udbydes af CVU Vitus Bering og CVU Vest.

PGU udbydes også på CVU Storkøbenhavn samt på Kolding Pædagogseminarium og Viborg seminariet. For en god ordens skyld bør dette indskrives i bemærkningerne.

I forhold til bemærkninger til den øvrige tekst i forslaget henviser vi til hørings svaret fra LO.

.....

Lisa Dahl Christensen
Forbundssekretær, FOA

Jakob Sølvhøj
Medlem af forretningsudvalget, PMF

OFFENTLIGT ANSATTE

OFFENTLIGT ANSATTES
ARBEJDSLØSHEDSKASSE

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

06. januar 2005
J.nr.: 04/001/02199-10.61.01
LDC/perl/clac
Deres ref.: Irene Holse

Vedr: Lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Forbundet af Offentligt Ansatte takker for muligheden for at afgive bemærkninger i forbindelse med høring af ovennævnte lovforslag.

Forbundet af Offentligt Ansatte ønsker indledningsvis at udtrykke utilfredshed med den hast regeringen har valgt at gennemføre lovgivningen på. Det betyder, at lovgivningen ikke bliver gennemtænkt og til tider sjustet. Vi kunne godt ønske, at regeringen vil gå mere i dialog med medarbejderorganisationerne om medarbejdernes fremtidige vilkår, mere end det er tilfældet. FOA havde gerne set, at regeringen havde søgt et bredere og et mere stabilt flertal i folketinget for reformen for dermed at skabe holdbare og trygge rammer for reformprocessen og den fremtidige struktur.

FOA er enig i, at en reform af den offentlige opgavefordeling skal gennemføres, men den lovgivning, vi bliver præsenteret for, er i mange tilfælde et udtryk for en øget central og ministeriel styring. Det betyder, at offentligheden ikke har et reelt indblik i de ændringer, der kommer til at ske i forbindelse med kommunalreformen og dermed også ringe indflydelse på forandringen af den offentlige sektor.

Kommunalreformen gennemføres på et usikkert grundlag.

Forbundet af Offentligt Ansatte deltager gerne i en god og konstruktiv dialog om lovforslaget og

FOA
Stauings Plads 1-3
1790 København V

Telefon 46 97 26 26
Telefax 46 97 23 00

E-post adresse, Forbund: foa@foa.dk
E-post adresse, A-kassen: oaa@foa.dk

Giro 8 01 47 95
Medlem af LO

kommunalreformens udmøntning generelt. Vi er interesseret i, at vi også i fremtiden har en bæredygtig offentlig sektor.

Bemærkninger til lovforslaget

Indledningsvis skal siges, at lovforslagene indeholder en række nødvendige tekniske ændringer i forskellige love som følge af kommunalreformen.

Forslaget overfører amternes aktiviteter, tilskud og kompetencer på produktionsskole- og folkeoplysningsområdet til kommunerne, ligesom amternes AER-indbetalinger overtages af de institutioner og myndigheder, som det amtslige personale overgår til.

3.1 Ændring af lov om produktionsskoler

Det er FOA's vurdering, at decentraliseringen/overførslen til kommunerne giver mulighed for et bedre match mellem behov og udbud. Produktionsskolernes tilknytning til kommunerne medfører stringens i forhold til aktiviteterne i de nyetablerede Ungdommens Uddannelsesvejledninger i kommunerne.

3.2 Ændring af folkeoplysningsloven

FOA finder det fornuftigt at kommunerne fremover overtager hele finansieringen af udgifterne til folkeoplysningsloven, idet styringen af området i forvejen varetages af primærkommunen.

3.6 Ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion

Det er en naturlig konsekvens af kommunalreformen, at den amtslige bidragsbetaling til AER fremover overtages af de institutioner og myndigheder, som det amtslige personale vil overgå til.

4 Økonomiske konsekvenser

FOA finder, at de økonomiske konsekvenser af de tekniske justeringer bør følges nøje. Således at disse ikke afstedkommer unødige forringelser i forhold til intensionerne i den oprindelige lovgivning.

Med venlig hilsen

Lisa Dahl Christensen
Forbundssekretær

Birgitte Ammitzbøll/Uvm
08-12-2004 12:28

Til Irene Holse/Uvm@UVMIN
cc
bcc

Vids.: Høringssvar fra FOF - forslag til lov om ændring af støtte til folkeoplysende voksenundervisning m.v. / folkeoplysningsloven
Emne
Videresendt til:
Jørgen Petersen af Irene Holse den 08-12-2004 12:55:43
Journalisering af indgående post

Journaln. 2004-3450-4
Sagsgruppe tekst 3450 Generelt
Dokumentløbenr. I1-43841
Sagsbehandler Irene Holse

Vids.: Høringssvar fra FOF - forslag til lov om ændring af støtte til folkeoplysende voksenundervisning m.v. / folkeoplysningsloven
Emne
Historik Registreret den 08-12-2004 12:56:15 på sag nummer 2004-3450-4, og med dokumentløbenummer I1-43841.

Kontorchef Birgitte Ammitzbøll
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

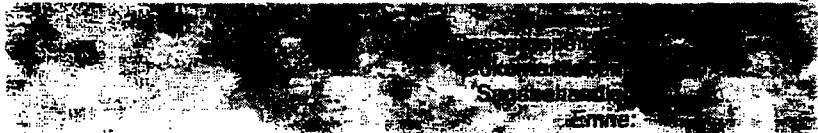
Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5544
Fax: 3392 5567, E-mail: Birgitte.Ammitzboell@uvm.dk
— Videresendt af Birgitte Ammitzbøll/Uvm den 08-12-2004 12:28 —

"Hanne Marcussen"
<hanne.marcussen@fof.dk>
fof.dk
08-12-2004 11:35

Til: <IS-IK2.post@uvm.dk>
cc:
Vedr.: Høringssvar fra FOF - forslag til lov om ændring af støtte til folkeoplysende voksenundervisning m.v. / folkeoplysningsloven

Journalisering af indgående post

Høringssvar fra FOF - forslag til lov om ændring af støtte til folkeoplysende voksenundervisning m.v. / folkeoplysningsloven

FOF takker for lejligheden til at afgive udtalelse vedrørende udkastet til forslag til lov om ændring af støtte til folkeoplysende voksenundervisning m.v. / folkeoplysningsloven.

FOF har med glæde noteret sig, at lovforslaget med de foreslåede ændringer vedrørende anvisning af lokaler m.v. tilsikrer at opretholde status quo.

FOF vil dog gerne benytte lejligheden til at påpege, at pligten for

folkeoplysningsudvalget til også fortsat at prioritere anvisningen, således som det beskrives, betyder, at en lang række lokaler, der ville være langt mere velegnede til netop den folkeoplysende voksenundervisning end mange kommunale lokaler, ikke kan anvises.

Således foreslås det også i den foreslåede §21 stk. 1, at folkeoplysningsudvalget i **prioriteret rækkefølge** aviser lokaler, og at **kommunale lokaler har prioritet forud for andre lokaler** – og altså forud for de lokaler, der typisk anvendes til anden undervisning af voksne.

FOF ser derfor gerne, at det undersøges, om det i forbindelse med ændringerne i loven kan sikres, at den folkeoplysende voksenundervisning i højere grad får adgang til lokaler på f.eks. gymnasier, hvor lokalerne typisk er langt mere velegnede til voksne end f.eks. folkeskoler.

Folkeoplysningen oplever i disse år – og navnlig som følge af den højere deltagerbetaling, som er nødvendiggjort af de mindre tilskud – et stigende krav om ordentlige lokaleforhold. Dette ikke urimelige krav fra deltagerne ville i langt højere grad kunne imødekommes, hvis aftenskolerne i højere grad får adgang til de lokaler, der i dag – på grund af prioriteringsreglerne – er "fritaget for" folkeoplysning.

Mange hilsner
FOF's landsorganisation
Hanne Marcussen
Juridisk konsulent
Tlf. 3318 1187

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Undervisningsminister Ulla Tørnæs
Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

E-mail: is-ik2.post@uvm.dk

7. januar 2005

nea/tj/dor (X:\Faglig\HORSVAR\2005\H004-05-12.doc)

Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område, forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love, forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område, samt forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love

Undervisningsministeriet har i forbindelse med Regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en kommunalreform pr. den 1. december 2004 fremsendt ovennævnte udkast til lovforslag til høring.

Foreningens udvalg for revision af offentlig virksomhed har gennemgået udkastene og skal på den baggrund meddele, at foreningen har følgende kommentarer hertil.

De i lovforslaget nævnte institutioner overgår til selveje pr. 1. januar 2007. FSR har forstået, at Undervisningsministeren senere vil udarbejde regler for regnskab og revision. FSR anmoder venligst om, at få eventuelle efterfølgende bekendtgørelser om regnskabs- og revisionsbestemmelser til høring, hvis sådanne måtte blive aktuelle. Det er foreningens opfattelse, at der bør tilstræbes en ensartethed både på regnskabsområdet og revisionsområdet, således at årsregnskabsloven - som udgangspunkt - og revisorloven finder anvendelse.

Forslag til lov om ændring af lov om centre for videregående uddannelser m.v.

Efter foreningens opfattelse forudsætter lovforslaget fastsat, at overgangen fra amtslige institutioner til selvejende institutioner kan gennemføres uden ekstra bevillinger.

Det er FSRs opfattelse, at en opbygning af egen administration og dermed egne registreringssystemer vil medføre ikke uvæsentlige engangsudgifter, som formentlig primært skal

afholdes i efteråret

2006. Dermed skal udgifterne afholdes på et tidspunkt, hvor man er underlagt de amtslige bevillinger.

Såfremt der ikke sikres særlige engangsbevillinger til dækning af de omkostninger, der vil være forbundet med at etablere egen administration, vil overgangen til særeje være forbundet med en betydelig risiko.

Såfremt den amtslige institution vælger at indgå i centre for videregående uddannelser, vil en sådan fusion ligeledes medføre engangsomkostninger. Der henvises således til, at Undervisningsministeriet giver fusionstilskud til f.eks. fusion af 2 erhvervsskoler.

Lov om ændring af lov om institutioner for uddannelser til studentereksamen osv.

Der er i lovforslaget fastsat, at overgangen fra amtslige institutioner til statslige selvejende *De i lovforslaget nævnte institutioner overgår til selveje pr. 1. januar 2007. FSR har forstået, at Undervisningsministeren senere vil udarbejde regler for regnskab og revision.* FSR anmoder venligst om, at få eventuelle efterfølgende bekendtgørelser om regnskabs- og revisionsbestemmelser til høring, hvis sådanne måtte blive aktuelle. Det er i den forbindelse foreningens opfattelse, at der tilstræbes en ensartethed både på regnskabsområdet og revisionsområdet, således at årsregnskabsloven - som udgangspunkt - og revisorloven finder anvendelse.

Efter foreningens opfattelse forudsætter lovforslaget, at overgangen fra amtslige institutioner til statslige selvejende institutioner kan gennemføres uden ekstra bevillinger.

Det er FSRs opfattelse, at en opbygning af egen administration og dermed egne registreringssystemer vil medføre ikke uvæsentlige engangsudgifter, som formentlig primært skal afholdes i efteråret 2006. Dermed skal udgifterne afholdes på et tidspunkt, hvor man er underlagt de amtslige bevillinger.

Såfremt der ikke sikres særlige engangsbevillinger til dækning af de omkostninger, der vil være forbundet med at etablere egen administration, vil overgangen til særeje være forbundet med en betydelig risiko.

Såfremt den amtslige institution vælger at fusionere med andre amtslige institutioner, erhvervsskoler eller lignende, vil en sådan fusion ligeledes medføre engangsomkostninger. Der henvises således til, at Undervisningsministeriet giver fusionstilskud til f.eks. fusion af 2 erhvervsskoler.

Det fremgår af lovforslaget, at der kan ske sammenlægning af en eller flere af de berørte institutioner og herunder sammenlægning med andre selvejende institutioner. Til gengæld er det ikke muligt at sammenlægge f.eks. en selvejende gymnasieskole med en privat gymnasieskole. Efter FSRs opfattelse vil det også sjældent være tilfældet, at sådanne 2 institutionstyper vil søge en sammenlægning. Det er dog FSRs opfattelse, at der bør indsættes en dispensationsmulighed i loven. Det bør sikkert alene være med undervisningsministerens tilladelse, og det skal forudsættes, at de særlige vedtægtsmæssige formålsbestemmelser samtidig ophæves. Baggrunden for FSRs forslag er, at tiden kan løbe fra en privat institution, og en sammenlægning kan være mere hensigtsmæssig for såvel elever som personale end en egentlig nedlæggelse af den private institution.

Det fremgår af § 11 i lov om institutioner for uddannelse til studentereksamen, at det er bestyrelsen,

der skal træffe beslutning om ansættelse og afskedigelse af rektor, lærere og andet personale.

Efter FSRs opfattelse bør kompetencen til ansættelse af lærere og andet personale kunne delegeres til rektor.

Samme bemærkning har FSR til de øvrige institutionstyper i lovforslaget.

Af bemærkninger til lovforslaget fremgår det under punkt 4.2 social- og sundhedsuddannelser, PGU m.v., at det er foreslået, at undervisningsministeren får bemyndigelse til at overdrage de statslige ejendomme til institutionerne jf. også de specielle bemærkninger herom. De samme bemærkninger er ikke anført under punkt 4.1 det almene gymnasium, HF og VUC.

Det er FSRs opfattelse, at der også er behov for at give undervisningsministeren bemyndigelse til at overdrage de statslige ejendomme til det almene gymnasium, HF og VUC.

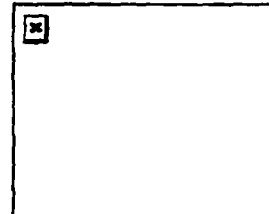
---oooo0000oooo---

Såfremt der måtte være spørgsmål til ovenstående, står FSR naturligvis til rådighed med yderligere information.

Med venlig hilsen

Peter Meisner Sørensen
formand for Udvalget for revision
af offentlig virksomhed

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

06-01-2005

Vedr. Lov om ændring af lov om produktionskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på undervisningsministeriets område (Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen)

Fritid & Samfund har med tak modtaget ovennævnte lovforslag til høring. Generelt kan vi tilslutte os hovedparten af ændringsforslagene fordi de bygger på nogle logiske konsekvenser i forhold til gennemførelsen af kommunalreformen.

Kommentarer til enkelte punkter:

Lokaler

Da vi havde frygtet at anvisningsretten til de amtslige institutioner m.v., der påtænkes ændret til selvejende institutioner, helt ville forsvinde, konstaterer vi med tilfredshed, at denne anvisningsret er fastholdt i forslaget. Det er dog en risiko for, at anvisningsretten ikke får den ønskede virkning fordi den indgår i en prioriteret liste. Vi anbefaler derfor at "i prioriteret rækkefølge" udgår af bestemmelsen.

Distriktsforeninger

Fritid & Samfund konstaterer med tilfredshed, at forslaget vil sikre, foreningsarbejdet for børn og unge på amtsplan kan blive videreført i kommunalt regi.

Nedsættelse af nye Folkeoplysningsudvalg

Folkeoplysningsudvalgene kan få en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af kommunalreformen, som et organ der bidrager til at koordinere fritids- og kulturpolitikken mellem de fusionerende kommuner. Det er derfor vigtigt, at den nuværende usikkerhed om, hvornår de kommende sammenlægningsudvalg kan nedsætte et folkeoplysningsudvalg, fjernes. Fritid & Samfund opfordrer derfor Undervisningsministeriet til gennem en lovændring at tydeliggøre, at det forventes at sammenlægningsudvalget nedsætter et folkeoplysningsudvalg snarest efter, at det er tiltrådt.

Med venlig hilsen

Søren udam/formand
Steffen Hartje/centerleder

Fritidssamrådet i Danmark

Landssamråd for medarbejdere inden for fritids- og folkeoplysningsområdet i kommunerne i Danmark

Undervisningsministeriet

7. januar 2005

Høringsvar vedr. forslag om ændring af Folkeoplysningsloven i forbindelse med kommunal-reformen

Fritidssamrådet i Danmark takker for at have fået ovennævnte lovforslag til høring.

Generelt kan vi tilsluttet os ændringsforslagene, idet de bygger på en nødvendig og logisk konsekvens i forhold til gennemførelse af kommunalreformen.

Vi har dog følgende kommentar til enkelte punkter.

Distriktsforeninger

Det er en vanskelig administrativ procedure der er valgt for opretholdelse af distriktsforeningerne (de gamle amtsforeninger)

Administrationen kunne efter samrådets opfattelse være løst på en mindre omstændelig måde.

På området inden for de uniformerede korps løses lignende problemer ved at der for så vidt angår lokaltilskud afregnes med lokalforeningerne.

Distrikterne/divisionerne opkræver lokaleudgiften hos lokalgrupperne og lokalgrupperne søger refusion hos deres hjemkommune. En lignende metode kunne måske anvendes her, således at der ikke skal laves alle disse forskellige aftale mellem kommunerne.

Samrådet stiller sig gerne til rådighed med udarbejdelse af et forslag til en procedure, gerne i samarbejde med såvel DIF som DGI.

Folkeoplysningsudvalgene

Formand:
Karl Rasmussen
Kultur og Samfund
Rådhusvej 1
3450 Allerød
Tlf. 48 10 03 86
Telefax 48 14 02 08
E-mail karn@alleroed.dk

Kasserer:
Søren Sørensen
Sekretariat
Østergade 13 - 15
7600 Struer
Tlf. 96 84 82 61
Telefax 96 84 81 19
E-mail sms@struer.dk

Næstformand:
Helene Elmeling
Børn og Kulturforv.
Vallensbæk Stationstov 100
2665 Vallensbæk Strand
Tlf. 47 97 45 19
Telefax
E-mail hc@vallensbaek.dk

Sekretær:
Kurt Hansen Smidt
Kultur og Fritid
Giørtz Plads
6760 Ribe
Tlf. 79 89 87 09
Telefax 79 89 89 90
E-mail kum@ribekom.dk

Samrådet anbefaler der for at det af lovgivningen fremgår, at det henstilles til sammenlægnings-udvalget at der snarest muligt efter valget nedsættes et folkeoplysningsudvalg.

Med venlig hilsen

Kai Raun
formand for Fritidssamrådet i Danmark

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
0. 1. 2003

11791
ERSC/haha

FTF høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om CVU, MVU, Centre for undervisningsmidler og andre love på Undervisningsministeriets område

FTF har modtaget Undervisningsministeriets høring om ovenstående lovforslag og har følgende bemærkninger:

Det er positivt, at lovforslaget overfører sygepleje- og radiografskolerne til staten som selvejende institutioner med det mål fuldt og helt at integrere skolerne og uddannelserne i CVU-strukturen. Det er ligeledes tilfredsstillende, at det i lovbemærkningerne understreges, at overgangen sker uden ændringer i de gældende uddannelsesregler. FTF finder det vigtigt at understrege, at overgangen ikke må forringe skolernes økonomiske vilkår.

For de sygepleje- og radiografskoler, hvor der er indgået driftsaftale mellem et amtsråd og et CVU, skal der ifølge lovforslaget ikke etableres en midlertidig bestyrelse. Overgangsopgaverne skal her varetages af CVU'ets bestyrelse. Det er FTF's opfattelse, at hvis der er relevante faglige, geografiske eller lignende grunde til, at en institution ønsker tilslutning til et andet CVU end det, som amtsrådet har indgået driftsaftale med, bør der åbnes mulighed herfor.

FTF er enig i, at undervisningsmiddelcentre integreres i kerne-CVU'erne, og at centrenes formål og opgaver videreføres her. For at sikre et fortsat højt kvalitativt serviceniveau må denne integration ikke medføre forringede økonomiske vilkår for centrenes arbejde, og der skal ligeledes sikres en geografisk spredning af centrenes virksomhed.

FTF

Det er vigtigt, at de integrerede centres opgaver fortsat er synlige og prioriterede.

Niels Henningsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K

Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 00

E-mail ftf@ftf.dk

www.ftf.dk

FTF kan derfor støtte lovforslagets krav om en særlig regnskabsafklæggelse, men finder også, at der bør stilles krav om, at CVU'et skal udforme en skriftlig redegørelse for årets aktiviteter, der bl.a. kan anvendes til dialog med centrets brugere. Brugerinddragelse bør endvidere ske ved et lovfastsat krav om oprettelse af et brugerforum eller repræsentantskab.

Lovforslaget indebærer, at dimensioneringen af optaget på sygeplejerske-, radiograf- og pædagoguddannelserne foretages af Undervisningsministeriet efter dialog med regionsrådene og kommunalbestyrelserne. Det indebærer endvidere, at forpligtelsen til at stille egnede praktikpladser til rådighed på uddannelserne til sygeplejerske, jordemoder, radiograf, fysioterapeut, ergoterapeut og pædagog samles under én paragraf i MVU-loven.

Det er FTF's opfattelse, at disse lovændringer skal have som formål at opnå såvel en bedre dimensionering af uddannelserne set i forhold til uddannelsespladser og behovet for færdiguddannede, som en sikring af kvalitativt og kvantitativt tilstrækkelige praktikpladser. Lovændringen må derfor ikke medføre ringere muligheder for dimensionering af uddannelserne og oprettelse af praktikpladser.

FTF kan på denne baggrund ikke støtte nedlæggelsen af Praktikpladsudvalget på pædagogområdet. Praktikpladsudvalget er tværtimod et godt eksempel på, at interessenterne på et område skaber et velfungerende system, der på én gang formår at dimensionere og tilvejebringe praktikpladser. Der er i øvrigt efter FTF's opfattelse ikke belæg for i udmøntningen af kommunalreformen at nedlægge praktikpladsudvalgene. FTF vil derfor foreslå, at det specifikke forslag om nedlæggelse af praktikpladsudvalgene på pædagogområdet udgår af lovforslaget.

Ved udmøntningen af bestemmelsen om praktikpladsforpligtelsen jvf. lovforslagets bemyndigelse til ministeren om nærmere regelfastsættelse (§ 2, 1. stk.2), bør det af lovens bemærkninger fremgå, at der optages drøftelser med interessenterne, herunder parterne på det specifikke uddannelsesområde om, hvordan dialogen om såvel dimensionering som sikringen af praktikpladser bedst kan ske fremover indenfor strukturreformens rammer. Det er efter FTF's opfattelse ikke tilstrækkeligt alene at lægge praktikpladsansvaret hos uddannelsesinstitutionerne.

I lovforslaget (§ 2, 1.) oplistes de uddannelser, som er omfattet af praktikpladsforpligtelsen. FTF vil foreslå, at uddannelsen til socialrådgiver tilføjes og omfattes af forpligtelsen.

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

I lovforslaget (§ 2. 2) anvendes begrebet 'egnede praktikpladser'. FTF finder det vigtigt, at der i lovgivningen eller ved udmøntningen af denne stilles mere præcise kvalitetskrav til praktikpladserne. Et kvalitetskrav bør være, at der er uddannede praktikvejledere til rådighed.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand

FTF

Niels Henningsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K
Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80
E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen

11792
JOPA/hiba

7.1.2005

Sendes alene elektronisk til: isik2@uvm.dk

Høring: Forslag til lov om ændring af produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

FTF har modtaget ovenstående forslag til høring. Forslaget indeholder en række forskellige mere tekniske ændringer i forskellige love under Undervisningsministeriet. Ændringerne følger af amternes nedlæggelse og visse amtskommunale institutioners overgang til statsligt regi.

FTF har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
formand

FTF

Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1189
1010 København K

Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen

11789
JOPA/haha

7.1.2005

Sendes alene elektronisk til: is-ik2.post@uvm.dk

Høring: Forslag til ændring af lov om institutioner for uddannelse til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelse til HF, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om VUC og forskellige andre love

FTF har modtaget ovenstående forslag til høring. FTF har følgende bemærkninger:

Samarbejde mellem ungdomsuddannelsesinstitutionerne

Indledningsvis skal det understreges, at FTF i hele arbejdet omkring strukturarbejdet har lagt vægt på, at der på ungdomsuddannelsesområdet etableres et institutionssamarbejde på tværs af sektorerne, og at der sker et øget samarbejde mellem de 4 gymnasiale uddannelser.

FTF konstaterer, at der i lovforslaget lægges stor vægt på et lokalt forpligtende samarbejde mellem de nye selvejende institutioner – de almene gymnasier og HF. Til gengæld indeholder lovforslaget intet om et forpligtende tværgående samarbejde mellem de almene gymnasier og HF og de øvrige uddannelsesinstitutioner, der udbyder gymnasiale uddannelser (HHX og HTX).

Dette er efter FTF's opfattelse en klar mangel.

Regional prioritering og koordinering

FTF har også i processen støttet en politisk regionsmodel, hvor der sker en samlet regional politisk prioritering af det samlede ungdomsuddannelsesområde, f.eks. sikring af et bredt geografisk udbud og koordinering af udbuddet i regionen.

Med lovforslaget får regionsrådene en koordinerende funktion i forhold til den samlede indsats, f.eks. om geografisk udbud og om kapacitet på uddannelserne.

Det virker dog som om, regionerne i højere grad får en koordinerende funktion i forhold til det almene gymnasium og HF end i forhold til de erhvervsrettede ungdomsuddannelser.

Efter FTF's opfattelse er regionsrådenes koordinering svækket af, at regionsrådene ikke har beføjelser til at gribe ind i institutionernes selvstændige kompetence til at træffe beslutninger. Selvejerkonstruktionen er med andre ord dominerende i forhold til regionsrådenes muligheder for at sætte sig igennem overfor institutionerne.

FTF

Af denne grund vil FTF foreslå, at regionsrådene får reelle kompetencer og sanktionsmuligheder i forhold til skolerne. Rådene skal f.eks. kunne give institutionerne påbud i forbindelse med kapacitetsfastsættelse, udbud og elevfordeling, således at der sikres et tilstrækkeligt og

Niels Hemmingsens Gade 12
1250 København K
Tlf. 33 34 88 00
Telefax 33 34 88 02

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

uddannelsesstilbud til alle i regionen.

Sammenlægninger og spaltninger

I forslaget lægges der stor vægt på muligheden for sammenlægninger og spaltninger af uddannelsesinstitutioner, fordi der ønskes en mere fleksibel struktur på uddannelsesområdet fremover.

Det fremgår af forslaget, at de endelige rammer for selvejelovgivningen ikke fastsættes i dette lovforslag, men først når der er gennemført en generel analyse af styringssystemet. Af denne grund finder FTF det overraskende, at der i lovforslaget åbnes for mulighed for fusioner/sammenlægninger og spaltninger på tværs af de gymnasiale uddannelser.

Efter FTF's opfattelse virker det uhensigtsmæssigt, at der i forbindelse med gymnasiernes overgang til selveje og taxameterfinansiering også lægges op til sammenlægninger og fusioner i denne overgangsperiode.

Det er i den forbindelse meget overraskende, at de midlertidige bestyrelser, som nedsættes for året 2006, og som skal forberede institutionens overgang til selveje, kan indstille til ministeren, at uddannelsesinstitutioner fra 1.1.2007 kan sammenlægges eller spaltet.

Det er efter FTF's opfattelse evident, at spørgsmålet om sammenlægninger etc. bør overlades til den permanente bestyrelse og have hjemmel i et fastlagt regelgrundlag for bestyrelsens virke.

Permanente bestyrelser

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at reglerne om bestyrelsens sammensætning og virke fastlægges endeligt efter den planlagte analyse af styringssystemet. FTF finder det vigtigt, at lærerne og repræsentanter for brugerne/af-tagerne – herunder arbejdsmarkedets parter - får plads i bestyrelserne som fulgyldige medlemmer.

VUC

Også på VUC-området er regionerne tillagt en koordinerende funktion, og det fremgår af forslaget, at VUC'erne skal samarbejde indbyrdes.

FTF finder det i den forbindelse overraskende, at VUC'ernes samarbejde med erhvervsskoler og AMU-centre ikke medtages i lovforslaget, selvom det klart fremgik af strukturreformsaftalen. Det er derfor tvivlsomt, om der er skabt de nødvendige betingelser for en sammenhængende prioritering af voksenuddannelserne til gavn for den enkelte borger, virksomhederne og den samlede udvikling regionalt.

Deltagerbetaling (HF-enkeltfag)

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger (s.55), at det er hensigten, at det – efter at de endelige rammer for selvejet er fastlagt, skal være de enkelte institutioners bestyrelse, der fastsætter deltagerbetalingen.

FTF har i flere år talt kraftigt for at der indføres et centralt loft over deltagerbetalingen på uddannelser i Danmark. Af denne grund finder FTF det problematisk, at det er den enkelte institutions bestyrelse, der fastlægger deltagerbetalingens størrelse.

Signe Henningsens Gade 12
 Postboks 1183
 1010 København K

Telefon 33 36 88 00
 Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

Udgiftsneutralitet

En af præmisserne for strukturreformen er, at strukturreformen og gymnasiereformen skal gennemføres udgiftsneutralt. Dette betyder, at der ikke afsættes ekstra midler til, at hvert enkelt gymnasium og HF-kursus fremover skal opbygge en administration til at varetage de opgaver, der indtil nu er blevet varetaget af amterne.

Dette betyder efter FTF's opfattelse en ekstra udgift til skolerne, som ikke kompenseres, og som vil medføre, at midler til undervisning beskæres og omlægges til administration. Dette finder FTF beklageligt.

Ministerbemyndigelse

Endelig skal det understreges, at lovforslaget indeholder en lang række uafklarede punkter, som via mange ministerbemyndigelser udskydes til senere beslutning. (f.eks. en vidtgående bemyndigelse til ministeren m.h.t. de endelige bestyrelses sammensætning og kompetencer).

FTF finder de mange ministerbemyndigelser i dette lovforslag dybt problematisk.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
formand

FTF

Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1143
1010 København K

Telefon 33 26 88 00
Telefax 33 26 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

Nina Aksig/Uvm
06-01-2005 11:20

Til Jeannette Jensen/Uvm@UVMIN
cc
bcc
Emne Vids.: høringsvar vedr. j.nr. 2004-3450-4
Journalisering af indgående post

Journalnr.
Sagsgruppe tekst
Dokumentløbenr.
Sagsbehandler
Emne

Fuldmægtig Nina Aksig
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5589
Fax: 3392 5567, E-mail: Nina.Aksig@uvm.dk
— Videresendt af Nina Aksig/Uvm den 06-01-2005 11:19 —

"Ulla Groth"
<u.groth@danbbs.dk>
05-01-2005 09:30

Til <IS-1K2.Post@uvm.dk>
cc
Emne høringsvar vedr. j.nr. 2004-3450-4

Journalisering af indgående post

Journalnr. 2004-3450-4
Sagsgruppe tekst 3450 Generelt
Dokumentløbenr. I1-45939
Sagsbehandler Nina Aksig
Emne høringsvar vedr. j.nr. 2004-3450-4
Registreret den 05-01-2005 09:35:05 på sag nummer
2004-3450-4
Historik 2004-3450-4
og med dokumentløbenummer I1-45939.

Høringsvar vedrørende forslag til lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på

Undervisningsministeriets område
(Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen)

Med mail af den 1. december 2004 har Undervisningsministeriet fremsendt forslag til lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område, idet man har bedt om eventuelle kommentarer til udkastet senest fredag den 7. januar 2005.

Handelsskoleernes Bestyrelsesforening har ~~ingen bemærkning~~ til det fremsendte forslag.

Med venlig hilsen
~~Handelsskoleernes Bestyrelsesforening~~
Ulla Groth
Sekretariatschef

This e-mail has been scanned for viruses by <http://www.virus112.com>

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Modtaget i ØK
27 DEC. 2004
J.nr.
I.nr.

1/1

Sagsnummer
94824-494977

Sagsbehandler MGL
Direkte 36 13 15 01
Fax 36 13 18 96
MGL@hur.dk

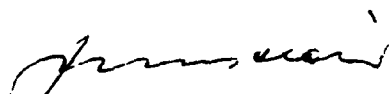
17. december 2004

Høringsvar vedr. Forslag til Lov om ændring af lov om produktionskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Undervisningsministeriet har fremsendt et udkast til "Forslag til Lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område".

Hovedstadens Udviklingsråd har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen

Johannes Sloth
administrerende direktør

Undervisningsministeriet
Institutionstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K.

Forslag til ændring af lov om produktionsskoler, folkeoplysningsloven samt andre love i forbindelse med opgave- og strukturreformen

Med skrivelse af 1. december 2004 (J. nr. 2004-3450-4) har Undervisningsministeriet fremsendt udkast til forslag om ændring af lov om produktionsskoler, folkeoplysningsloven samt andre love i anledning af opgave- og strukturreformen, idet man har anmodet om eventuelle bemærkninger senest den 7. januar 2005.

KL har følgende bemærkninger til lovudkastet:

Vedrørende folkeoplysningsloven:

KL kan tilhænte sig de foreslåede ændringer vedrørende lokaleanvisning og amtsforeninger.

KL har erfaret, at der i en del kommuner er en del usikkerhed over, hvornår de kommende sammenlægningsudvalg i givet fald kan nedsætte et folkeoplysningsudvalg. Da folkeoplysningslovens § 35, stk. 1 ikke tager højde for en situation som den foreliggende, skal KL anmode Undervisningsministeriet om gennem en ændring af folkeoplysningsloven eller på anden vis at skabe denne afklaring.

Vedrørende lov om produktionsskoler:

Det fremgår af lovforlagets bemærkninger, at amtsrådenes hidtidige repræsentation i produktionsskolebestyrelser overtages af de kommende regionsråd. I betragtning af at det af lovforlaget i øvrigt fremgår, at det efter den 1. januar 2007 alene er kommunalbestyrelserne, der kan yde grundtilskud til produktionsskolerne, er KL uenig i, at regionsrådene automatisk repræsenteres i bestyrelserne.

Den 22. oktober 2004

Jnr 03.08.02 K04
Sagsid 000148860

Ref MKA
mka@kl.dk
Dir 3370 3359

Waldemarsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedrørende DUT-forhandlingerne om opgave- og strukturreformen.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi: Amtsrådsforeningen samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Finansminister Thor Petersen
Finansministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

DUT-forhandlingerne om strukturreformen

KL har d.d. afgivet de fleste høringssvar vedr. lovforslagene, der udmønter strukturreformen. De økonomiske konsekvenser drøftes fortsat bilateralt med fagministerierne lovforslag for lovforslag. Under forhandlingerne har der imidlertid vist sig en række generelle problemstillinger, som KL skal henlede opmærksomheden på.

Overordnet er det efter KL's opfattelse helt centralt, at kommunerne med strukturreformen får tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løfte de opgaver, de skal overtage. Der er tale om den beløbsmæssigt væsentligste DUT-sag i nyere tid. Reformen indebærer på flere områder helt nye opgaver, engangsomkostninger, overførsel af passiver og nye anlægsbehov. Det er vigtigt, at kommunerne sikres finansiering til de nye udgifter også i de tilfælde, hvor merudgifterne ikke modsvares af mindreudgifter andetsteds.

Som led i strukturreformen vil en lang række ikke-forsikrede amtslige tjenestemænd skulle overgå til bl.a. kommunal ansættelse. KL har i forbindelse med DUT-forhandlingerne forstået, at det er Finansministeriets udgangspunkt, at den fulde pensionsbyrde vedr. disse tjenestemænd skal bæres af de kommuner, hvortil tjenestemændene overgår. Det er Finansministeriets synspunkt, at der er tale om en særlig situation når en offentlig myndighed (amterne) nedlægges, hvilket forudsætter en løsning vedr. tjenestemandspensioner, der afviger fra de løsninger, man hidtil har valgt i forbindelse med opgaveflytninger, og som indgår i DUT-vejledningen.

KL er ikke enig i dette synspunkt.

Efter KL's opfattelse må den løsning som vælges vedr. tjenestemandspensioner ikke påføre kommunerne væsentlige ufinansierede byrder. Løsningen bør endvidere tage højde for byrdefordelingsproblematikken mellem kommuner og bør udformes på en måde, så fordelingen af de amtslige tjenestemænd på kommuner kan forløbe så smidigt som muligt.

Den 22. december 2004

Ref OCO
oco@kl.dk
Dir 3370 3382

Weldekampagade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

Flytningen af opgaver i forbindelse med strukturreformen indebærer, at der generelt skal tages stilling til, hvad der skal ske med de tilhørende aktiver og passiver. Af udkastet til lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål fremgår der bl.a., at den eller de myndigheder, som en opgave overføres til, overtager de af den afgivende myndigheds aktiver og passiver samt rettigheder og pligter, der udelukkende knytter sig til den opgave, der overføres.

Det er i den forbindelse KL's opfattelse, at det også i denne sammenhæng bør sikres, at kommunerne ikke overtager en væsentlig ufinansieret gældsbyrde, ligesom der bør tages hensyn til den mellemkommunale byrdefordeling.

KL har konstateret, at der i flere af de modtagne DUT-notater vedr. strukturreformlovforslagene indgår væsentlige kommunale besparelser som følge af postulerede synergi- og stordriftsfordele. Det vurderes typisk, at de engangsomkostninger, der erkendes at være en konsekvens af lovforslagene skønnes at blive modsvaret af synergi- og stordriftsfordele, der dog i vid udstrækning hverken er beskrevet eller nærmere dokumenteret. Det skal herud bemærkes, at fremgangsmåden efter KL's opfattelse ikke er i overensstemmelse med DUT-princippet. Såfremt DUT-princippet kan fortolkes således, at dokumenterbare udgifter kan modsvares af mere eller mindre elastiske beregninger af eller postulater om besparelspotentiale, er der en risiko for, at hensigten med DUT-princippet fortabes.

Det er generelt vigtigt, at der sikres sammenhæng mellem den økonomi, der bliver resultatet af forhandlingerne om strukturreformen og det personale, som overføres, således at kommunerne kan finansiere det personale, der overgår til kommunal ansættelse. KL har forstået, at forhandlingerne om fordelingen af overhead/amternes hovedkonto 6 først vil finde sted i løbet af 2005. I den forbindelse skal KL gøre opmærksom på, at det for KL er væsentligt, at det ved fordelingen af amternes hovedkonto 6 på modtagende myndigheder sikres, at kommunerne kan finansiere det hovedkonto 6 personale, som de skal overtage.

KL modtog ultimo oktober 2004 størsteparten af lovforslagene vedr. strukturreformen med tilhørende DUT-notater. DUT-forhandlingerne blev påbegyndt umiddelbart herefter.

Det er en meget omfattende reform. Det er derfor vigtigt, at de økonomiske konsekvenser er veldokumenterede og gennemanalyserede. I første omgang for kommunerne under ét, men derefter som led i en kommende udlignings- og finansieringsreform også for enkeltkommuner. De hidtidige drøftelser af DUT har været præget af, at dele af datagrundlaget er tilvejebragt forholdsvis sent i forløbet og i mange tilfælde endnu ikke er analyseret til bunds af parterne.

Strukturreformen er den beløbmæssigt væsentligste DUT-sag i nyere tid. Et betryggende og fuldstændigt datagrundlag er derfor af særlig betydning og for KL en afgørende forudsætning for, at der kan skabes opbakning til at gennemføre den samlede reform. Viser det sig, at DUT-kompensation, personale og opgaver ikke passer sammen, når de mange love, der tilsammen udgør grundlaget for reformen, skal føres ud i livet, vil opgave- og strukturreformen ikke kunne leve op til de politiske mål, den skal opfylde.

Det er på den baggrund KL's opfattelse, at det ikke vil være muligt allerede medio januar 2005 at nå til enighed om reformens økonomiske konsekvenser, hverken på de konkrete opgaveområder eller vedrørende de mere overordnede principielle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi:

Indenrigs- og sundhedsministeren

Økonomi- og erhvervsministeren

Samtlige fagministre med ansvar for strukturreformlovforslag

Amtrådsforeningen

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
IS-IK2.post@uvm.dk

Farvergade 27D, 3.
1463 København K

Telefon +45 33 93 13 26
Telefax +45 33 93 13 21

kulturellesamraad@kulturellesamraad.dk
www.kulturellesamraad.dk

København den 3. januar 2005

Vedr. "Lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område ("Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen)

Kulturelle Samråd i Danmark vil i forbindelse med høringsrunden vedr. ovennævnte gerne gøre opmærksom på, at høringsfristen - i forhold til den af Regeringen proklamerede indsats for borgerindflydelse og nærdemokrati i forbindelse med kommunalreformen - er alt for kort. Tidspunktet for høringen, nemlig tæt på juleferien, samt vor demokratisk opbyggede foreningsstruktur gør, at høringsfristen ikke er tilfredsstillende for organisationen.

Derudover vil Kulturelle Samråd i Danmark blot tage ændringsforslagene til efterretning, idet de som nævnt i høringsbrevet er konsekvensændringer i forbindelse med kommunalreformen og den deraf følgende afskaffelse af amterne.

Kulturelle Samråd i Danmark vil dog benytte lejligheden til atter at beklage de ændringer, der er sket i de senere år på folkeoplysningsområdet. I forbindelse med ændring af loven i 2002 (med virkning for tilskud fra finansåret 2003) blev beløbet til aflønning m.v. af lærere og ledere sat ned fra 2/3 af den enkelte folkeoplysende forenings udgifter til 1/3.

Derudover blev det - ved den seneste ændring af folkeoplysningsloven - frivilligt for kommunerne at nedsætte folkeoplysningsudvalg. Imidlertid arbejder Regeringen på, at der i forbindelse med kommunalreformen skal være en øget borgerindflydelse. Derfor vil Kulturelle Samråd i Danmark opfordre til, at folkeoplysningsudvalgene igen gøres lovpligtige som formelle fora for debatten om folkeoplysningen og som praktisk formidler af lokaler, tilskudsfordeling etc. Desuden vil vi opfordre til at støtten til den folkeoplysende voksenundervisning atter hæves i erkendelse af områdets vigtighed for et aktivt medborgerskab.

Venlig hilsen
Hans Rostholm,
formand for Kulturelle Samråd i Danmark

NOTAT

Til: Undervisningsministeriet

Dato: 14. december 2004/bfl J.nr.: 0.00.013.ps- 1/04

Københavns Kommunes bemærkninger til lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen på Undervisningsministeriets område

Københavns Kommune har den 1. december 2004 modtaget udkast til lovforslag i.f.m. kommunalreformen på Undervisningsministeriets område.

Københavns Kommune har på Undervisningsministeriets område modtaget:

1. Lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love.
2. Lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellem videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.
3. Lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love.
4. Lov om ændring af lov om produktionsskoler. Lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt Folkeuniversitet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.

Københavns Kommune har ved gennemgang af de ovenfor nævnte lovforslag en række kommentarer. Nedenfor gennemgås de enkelte love samt Københavns Kommunes bemærkninger hertil.

Ad 1. Lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love

Med lovforslaget overgår alle amtskommunale gymnasier, hf-kurser, social- og sundhedsskoler og VUC til statsligt selveje den 1. januar 2007 og skal herefter drives af bestyrelser, der er ansvarlige over for undervisningsministeren. Når staten overtager skolerne, vil de få udmeldt budgetrammer, som svarer til amternes hidtidige udmelding. Fra den 1. januar 2008 overgår de til taxameterstyring.

Staten overtager ansvaret for at tilvejebringe den fornødne kapacitet således, at alle, der opfylder optagelsesbetingelserne, kan blive optaget på den ungdomsuddannelse de ønsker.

Staten overtager administrationen af befordringsgodtgørelsen på ungdomsuddannelserne.

Særligt for social- og sundhedsuddannelsesområdet gælder, at regionsråd og kommunalbestyrelser i regionen har forpligtelse til at stille praktikpladser til rådighed i overensstemmelse med behovet for færdiguddannede i regionen.

For at sikre overgangen til selveje nedsættes der pr. 1. januar 2006 en midlertidig bestyrelse for hver institution.

Københavns Kommune har en række bemærkninger til lovforslaget, som drejer sig om driften af Sankt Annæ Gymnasium, regionernes rolle, de forpligtende samarbejder, de midlertidige bestyrelser, taxameteret, deltagerbetaling på VUC samt samarbejdet om social- og sundhedsuddannelserne.

Københavns Kommunes bemærkninger

Sankt Annæ Gymnasium

Københavns Kommune er meget tilfreds med, at lovforslaget tillader Københavns Kommune fortsat at drive Sankt Annæ Gymnasium som en kommunal institution (§ 1: § 6, stk. 6). Denne bestemmelse giver mulighed for at bevare det særlige musikmiljø på skolen og sikre det fortsatte samarbejde mellem grundskole, gymnasium og Musikalsk Grund Kursus.

Københavns Kommune forudsætter i forbindelse med de økonomiske forhold, at statstilskuddet til Sankt Annæ Gymnasium er det samme som for de statslige selvejende institutioner mht. alle drifts- og anlægsmidler. Endvidere forudsættes det, at Sankt Annæ Gymnasium får samme adgang til regionale og statslige udviklingsmidler som de statslige selvejende institutioner.

Københavns Kommune forventer, at Sankt Annæ Gymnasium fremover fortsat indgår i forpligtende samarbejder om optagelse og fordeling herunder, at der i

kriterierne for fordeling til Sankt Annæ Gymnasium tages særligt hensyn til skolens musikprofil.

Regionernes rolle (§ 3: § 18a-d)

Københavns Kommune finder det problematisk, at regionernes udviklingsmidler på i alt 100 mio. kr. til ungdomsuddannelserne finansieres af gymnasie-, hf-, VUC- og social- og sundhedsuddannelsesområdernes samlede driftsmidler i amterne, hvorved institutionernes ressourcer begrænses.

Udviklingsmidlerne bør enten tildeles fra statslige puljer ud fra nogle kriterier, som tager afsæt i Undervisningsministeriets udviklingsstrategier - eller tildeles skolerne via taxameteret således, at skolerne selv kan opstille strategier for egen udvikling. Dermed understøttes institutionernes position som selvstændige, handlekraftige enheder, hvilket er nødvendigt for selvejende institutioner i en taxameterstyret struktur.

Københavns Kommune finder det betænkeligt, at de problemer, der har været forbundet med den dobbelte styring i henholdsvis amter og staten, tilsyneladende videreføres med hensyn til udviklingsmidler efter kommunalreformens ikrafttræden. Regionernes opgaver med koordinering af udbud og fordeling af elever på gymnasieområdet indeholder ingen udviklingselementer af faglig/pædagogisk karakter, og fordelingen af disse udviklingsmidler vil skulle foregå fra en forvaltning og/eller et politisk niveau, som ellers ikke har gymnasie-, hf-, VUC- eller SOSU-udvikling som ressortområde.

Forpligtende samarbejder

Loven lægger op til, at det i udgangspunktet er de selvejende statslige gymnasier og hf-kurser selv, der skal finde sammen i de forpligtende samarbejder (§ 1: § 7c), og dermed definerer det geografiske område, der skal danne grundlag for samarbejdet (bemærkningerne til § 7c).

Samtidig får regionsrådene beføjelser til at godkende de forpligtende samarbejder ud fra en regionalpolitisk prioritering på baggrund af udviklingsplanen for regionen. Københavns Kommune finder det positivt, at Regionsrådet får tillagt denne kompetence til at godkende de forpligtende samarbejder.

Københavns Kommune finder det derimod problematisk, at man på den ene side vil give gymnasier, hf-kurser og VUC status som selvejende institutioner med bestyrelser med beføjelser vedrørende kapacitetsfastsættelse, udbud af studieretninger, valgfag mv. og økonomi - og at de på den anden side skal indgå i en fælles koordinering af kapacitet, udbud og fordeling af elever/kursister. Det må forudses, at selvejende institutioner med økonomisk ansvarlige bestyrelser ikke nødvendigvis vil acceptere at skulle indrette deres udbud efter hinanden og ikke nødvendigvis vil acceptere at afgive elever, som kan have økonomisk betydning i forhold til det statslige taxameter.

Midlertidige bestyrelser

Københavns Kommune er skeptisk overfor institutionsledernes reelle muligheder for at etablere slagkraftige midlertidige bestyrelser, som kan løfte opgaven med hensyn til forberedelse af overgangen til selvejende institution.